

Debatten van de provincieraadszitting

25 januari 2012

OPENBARE ZITTING

De heer voorzitter

Collega's, wilt ge plaatsnemen?

Collega's, goedemiddag. Ik open de raad van woensdag 25 januari 2012.

Ik heb verlofaanvragen van de heer gouverneur, die zich heel specifiek verontschuldigt. Hij is op reis, maar hij wou er wel graag bij zijn. Ook vanavond is hij verontschuldigd voor de receptie. Ook Hilaire Liebaut heeft zich verontschuldigd, wegens ziekte. Hij wordt tijdelijk vervangen door mevrouw Willems, die bovendien altijd naast hem zit. En ook mevrouw Dursun Alici is verontschuldigd. Zijn er nog verontschuldigingingen? Mevrouw Van der haeghen.

Mevrouw Van der haeghen

Collega Greet De Troyer zal zich later bij de vergadering voegen.

De heer voorzitter

Dat is een goede tijding.
Meneer Beke?

De heer Beke

Voorzitter, hetzelfde geldt voor Annelies De Meersman.

De heer voorzitter

Ja, ja. Mevrouw Willems?

Mevrouw Willems

Jo De Cuyper is verontschuldigd wegens ziekte.

De heer voorzitter

Ja. Meneer Joris?

De heer Joris

Voltallig.

De heer voorzitter

Voilà. Dan is dat ... Meneer Fiers?

DEBATTEN

De heer Fiers

Voor de volledigheid: normaal zijn we altijd voltallig, maar mevrouw Lafkioui zal iets later zijn.

De heer voorzitter

Zeer goed. Daar zat ik een beetje op te wachten. Vooruit.

PUNT 1. ICT (OPENBARE ZITTING)

Hardware – uitbreiding 3 SAN/NAS: goedkeuring (bekrachtiging) van de beslissing van de deputatie van 01 december 2011, waarbij de lastenvoorwaarden en de gunningwijze van de opdracht tot uitbreiding van het SAN/NAS werd goedgekeurd

De heer voorzitter

Het eerste punt is door de fractieleiders van de minderheid aangekondigd als niet discutabel. De heer Vercamer blijft op zijn honger zitten .

ICT Hardware – uitbreiding 3 SAN/NAS: goedkeuring (bekrachtiging) van de beslissing van de deputatie van 01 december 2011, waarbij de lastenvoorwaarden en de gunningwijze van de opdracht tot uitbreiding van het SAN/NAS werd goedgekeurd.

Ik open de stemming over punt 1.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
61 'ja'. Unanimitéit.

PUNT 2. POM OOST- VLAANDEREN (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van het ontwerp van operationele beheersovereenkomst 2012

De heer voorzitter

2. Maatschappijen POM Oost-Vlaanderen. Goedkeuring van het ontwerp van operationele beheersovereenkomst 2012.

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Eigenlijk gaat het voor ons vooral over een stemintentie. Het uitgangspunt vanwaar deze beheersovereenkomst voor 2012 vertrekt, is precies een uitgangspunt waar wij het niet mee kunnen eens zijn. Dan is het ook logisch dat wat daaruit voortvloeit en de wijze waarop men dat operationaliseert, dat je daar ook niet kan achter staan. Het gaat in hoofdzaak over het beleid van de POM om zwaar in te zetten op het aantrekken van logistiek (speerpuntbeleid: logistieke topregio). Het is niet de eerste keer dat ik daar in deze raad over tussenkom en het is wellicht ook niet de laatste keer. Ik denk dat het een verkeerde keuze is om daarop in te zetten, omdat dit een aantal ongewenste neveneffecten heeft en zal blijven hebben. Ik besef wel dat men bij de POM daar aandacht voor heeft, dat men ook wil inzetten op

andere verkeersmodi. Maar als puntje bij paaltje komt, denkt men toch altijd heel sterk vanuit het auto- en vrachtwagenverkeer. En dat is eigenlijk een onwenselijke evolutie. Dus we staan daar niet achter.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Mevrouw Muyshondt.

Mevrouw Muyshondt

Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, de POM kiest inderdaad voor een uitbouw van de kennisregio en de logistieke topregio. Wij hopen ook dat zij alle mogelijkheden toch wel onder ogen ziet, als het gaat om de gevolgen die het heeft. Kennisregio is iets wat wij zeker en vast moeten uitbouwen. De kennis die we hebben, moeten we hier kunnen uitbouwen en hier kunnen besteden, absoluut. In artikel 7 staat dat het ook mogelijk is dat aan de POM nog andere opdrachten gegeven worden, die dan in een aparte overeenkomst zouden gegoten worden. Onze vraag is: heeft men al zicht op zo'n aparte overeenkomst? Of is dat erin gezet zodat, moesten er toch dingen boven komen drijven daar onmiddellijk op kan ingepikt worden, omdat dat artikel daar dan in staat. En ik zou ook nog dit willen meegeven: we nemen kennis van het actieplan, maar het actieplan vermeldt onderaan nog altijd 'Actieplan 2010'. Alleen het voorblad is gewijzigd in 'Actieplan 2012'. Ik geef maar mee dat 'Actieplan 2010' is blijven staan onderaan de bladzijde. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

Voorzitter, het standpunt van collega Fiers in verband met de logistiek is ons uiteraard reeds enige tijd bekend. Wij volgen hierin de algemene lijn van de Vlaamse regering en de lijn die we consequent uitgestippeld hebben als dusdanig. Maar het zal de collega allicht toch ook niet ontgaan zijn dat we bij logistiek mikken op wat wij noemen 'meerwaardige logistiek': het creëren van meerwaarde bij het behandelen van de goederen, dat wij met initiatieven zoals de Scheldeshuttle bijvoorbeeld trachten ook via andere vehikels de goederen te transporteren en dat we steeds kijken om zo veel mogelijk multimodaal te werken bij de transporten.

Wat de opmerkingen van mevrouw Muyshondt betreft: om te beginnen, mevrouw, de meeste plannen en projecten waar we mee bezig zijn, zijn meerjarige projecten. Het zijn als het ware lopende projecten, die niet in één jaar afgehandeld zijn. Een voorbeeld daarvan is natuurlijk het eilandje in Zwijnaarde, dat een zeer lang lopend programma is. Maar ook een aantal van de andere zaken zijn niet in één jaar afgehandeld. En wanneer zich nieuwe zaken aandienen in de loop van het jaar, dan zullen die bestudeerd en opgepakt worden. De POM is een uitvoerend orgaan. Ze krijgt opdrachten van de provincie als dusdanig of werkt samen met de gemeenten om bepaalde opdrachten uit te voeren. Daarbij wordt onderhandeld over de voorwaarden waaronder dat gedaan wordt. Dat wordt besproken in de Raad van Bestuur en dan wordt afgewogen of het past binnen het financiële plaatje van de POM. En dat wordt halfjaarlijks hier gerapporteerd.

Tot zover, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Dan gaan we over dit punt stemmen.

De stemming over punt 2 is geopend.

DEBATTEN

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
67 'ja', 2 'onthoudingen'.

De resolutie is zeer zwak hier, maar ik zal mijn best doen.
En we zijn hier niet onder vrienden, niet onder kameraden, maar we zijn hier onder collega's en ik meld jullie, ter informatie, dat vandaag mevrouw Anne Pede jarig is. Mevrouw, een fijne verjaardag gewenst..

[applaus]

Mevrouw, mijn vriendelijkheid gaat niet verder, hoor!

PUNT 3. POM OOST-VLAANDEREN (OPENBARE ZITTING)

Kennisneming van het actieplan 2012 en van de begroting 2012

De heer voorzitter

Punt 3. Maatschappijen POM Oost-Vlaanderen. Kennisneming van het actieplan 2012 en van de begroting 2012.

We nemen kennis.

PUNT 4. PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN (PRS) (OPENBARE ZITTING)

Vlaams-Brabant – openbaar onderzoek – advies: verlenen van gunstig advies aan het ontwerp van addendum bij het PRUP Vlaams-Brabant

De heer voorzitter

Punt 4. Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan Vlaams-Brabant – openbaar onderzoek – advies: verlenen van gunstig advies aan het ontwerp van addendum bij het PRUP Vlaams-Brabant.

Vraagt iemand het woord?

We gaan stemmen over punt 4.

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
69 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 5. FIETSPADEN LANGE AFSTAND - EVERGEM, LOVENDEGEM EN ZOMERGEM (OPENBARE ZITTING)

Herstel fietspad in beton langsheen de Lieve: goedkeuring van het bestek, geraamd op € 281.922,14 inclusief btw; opdracht te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding

De heer voorzitter

Punt 5. Fietspaden lange afstand. Herstel fietspad in beton langsheen de Lieve op grondgebied Evergem, Lovendegem en Zomergem: goedkeuring van het bestek, geraamd op € 281.922,14 inclusief btw; opdracht te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding.

Meneer Joris.

De heer Joris

Geachte collega's, we gaan deze drie fietspadpunten natuurlijk goedkeuren, consequent ons stemgedrag dat we in zulke dingen altijd al hebben aangehouden. Ik zou maar op één klein probleempje zijdelings in de marge hiervan willen wijzen. Er zijn nogal wat mensen die effectief fietsen – ik niet dus, maar heel wat mensen – die zeggen dat er problemen zijn met de grote verschillen in voorrangsregels en verkeersreglementen als ge van de ene gemeente naar de andere gaat. Nu weet ik best dat dat niet een provinciale materie is, maar het lijkt me toch wel een thema waar de provincie misschien eens op zou kunnen wijzen. De provincie zou tegen een paar gemeenten die langs zo'n fietsroute liggen, kunnen zeggen: mensen, probeer het een beetje op elkaar af te stemmen dat daar een eenheid van reglement in zit, want dit is zowel voor de automobilist als voor de fietser dikwijls zeer verwarrend. Dank u.

De heer voorzitter

Nog iemand die het woord vraagt? Niemand vraagt het woord? Dan gaan we stemmen over punt 5. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
71 'ja'. Unanimiteit.
Het punt is goedgekeurd.

Ik teken even een document. Dat gaat over de vergoeding voor de provincieraadsleden. Dus dat is belangrijk, hè?

PUNT 6. FIETSPADEN (OPENBARE ZITTING)

Toekennen in afwijking van het subsidiereglement van een verhoogde toelage (50%) voor het aanleggen van een nieuwe fietsbrug over de Lieve te Lovendegem, in Boterhoek en Eeksken

De heer voorzitter

Het tweede punt over fietspaden: 6. Toekennen in afwijking van het subsidiereglement van een verhoogde toelage (50%) voor het aanleggen van een nieuwe fietsbrug over de Lieve te Lovendegem, in Boterhoek en Eeksken.

Vraagt iemand het woord?
Mevrouw De Jaeger, u heeft het woord.

Mevrouw De Jaeger

Ja, dank u, voorzitter. Geachte collega's, we hebben toch de indruk dat de provincieraad in dezen wat is misleid. Het is zeer ongewoon om een titel te plaatsen van 'aanleg van een nieuwe fietsbrug'. Er is helemaal geen sprake van het aanleggen van een nieuwe fietsbrug. Er is sprake van de vervanging van

DEBATTEN

een brug die in hoofdzaak voor het wegverkeer is bestemd en waar de dag van vandaag een fietsstrook langs ligt. Die brug gaat vervangen worden door een brug die inderdaad als hoofdbestemming de weg heeft, met een fietsstrook erlangs. De huidige toestand is zo dat er een voetpad naast het fietspad ligt. We hebben de indruk dat het voetpad verdwijnt ten voordele van de fietsstrook, waardoor de gemeente misschien een hoger percentage aan inkomsten van de provincie kan binnenrijven. Of het een echte verbetering is voor de fietser, dat weten we niet zo echt.

De heer voorzitter

Mevrouw, dat was een zeer opbouwende tussenkomst, moet ik zeggen. Ik had dat niet verwacht. Ik wist het niet ook.

Wie vraagt het woord? Meneer Hertog? Ja. Ik geef u het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Zoals ik ook al in de commissie heb verteld, subsidiëren wij enkel het gedeelte van de brug dat door de fietsers gebruikt zal worden. Dus het autogedeelte wordt door ons niet gesubsidieerd. Dat wordt door de gemeente betaald. Het is enkel het gedeelte waar de fietsers van gebruik maken waar wij een toelage voor geven. Ondertussen kan ik u zeggen dat de aanbesteding een lager bedrag heeft opgeleverd dan hetgeen wij waarschijnlijk vandaag goedkeuren. Het is op basis van de schatting dat wij vandaag dit bedrag goedkeuren. Het zal waarschijnlijk een 5000 euro minder bedragen. Maar dat moet nog op deputatie komen.

De heer voorzitter

En, meneer de gedeputeerde, over het verdwijnen van het voetpad?

De heer gedeputeerde Hertog

Ik bedoel: wij hebben ons enkel uit te spreken over het gedeelte voor de fietsen. Het andere moet men met de gemeente bespreken.

De heer voorzitter

Nu is het duidelijk.

Vraagt nog iemand het woord? Anders organiseer ik de stemming.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
69 'ja', 3 'onthoudingen'.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 7. FIETSPADEN LANGE AFSTAND – LOCHRISTI (OPENBARE ZITTING)

Aanleg langs de spoorweg Gent – Antwerpen, vak Pensionaatstraat – Beerveldsebaan te Lochristi: goedkeuring van het bestek, opdracht geraamd op € 200.303,40 inclusief btw, te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding en mits aanvraag van een bijdrage van het Fietsfonds

De heer voorzitter

Punt 7. Fietspaden lange afstand. Aanleg langs de spoorweg Gent – Antwerpen, vak Pensionaatstraat – Beerveldsebaan te Lochristi: goedkeuring van het bestek, opdracht geraamd op € 200.303,40 inclusief btw, te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding en mits aanvraag van een bijdrage van het Fietsfonds.

Niemand vraagt het woord?

De stemming over punt 7 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

72 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 8. FLANKEREND ONDERWIJSBELEID (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van de wijzigingen aan het reglement van 16 december 2009 met het oog op subsidiëring van projecten ter bevordering van gelijke onderwijskansen; inwerkingtreding op 01 februari 2012

De heer voorzitter

Punt 8. Flankerend onderwijsbeleid. Goedkeuring van de wijzigingen aan het reglement van 16 december 2009 met het oog op subsidiëring van projecten ter bevordering van gelijke onderwijskansen; inwerkingtreding op 01 februari 2012.

Meneer Joris.

De heer Joris

Wij hebben altijd de grootste bezwaren gehad tegen de definitie van wat een GOK-leerling is op Vlaams niveau en tegen de invulling die men daar in Vlaanderen aan geeft, in het bijzonder inzake de inschrijvingen. Maar de invulling die de provincie Oost-Vlaanderen hieraan geeft, is veel gematigder, veel pragmatischer en realistischer. Die kunnen wij zonder problemen goedkeuren. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Hertog? Nee? Goed. Het is ook een verklaring.

De stemming over punt 8 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

69 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 9. PATRIMONIUM PTI HAMME (OPENBARE ZITTING)

Renovatie: dbfm – programma 'Scholen van Morgen': machtiging van de deputatie om deel te nemen aan het programma 'Scholen van Morgen' voor de realisatie van de aanpassing van de infrastructuur

DEBATTEN

De heer voorzitter

Punt 9. Patrimonium PTI Hamme. Renovatie: dbfm – programma ‘Scholen van Morgen’: machtiging van de deputatie om deel te nemen aan het programma ‘Scholen van Morgen’ voor de realisatie van de aanpassing van de infrastructuur.

Vraagt iemand het woord? Niemand vraagt het woord.

De stemming over punt 9 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
71 ‘ja’.

PUNT 10. PATRIMONIUM (OPENBARE ZITTING)

Melsenbeek te Merelbeke – gerechtelijke onteigening: machtiging tot het opstarten van de procedure ‘gerechtelijke onteigening voor resterende innemingen’ en vaststelling van het onteigeningsplan en de tabel der innemingen

De heer voorzitter

Punt 10. Melsenbeek te Merelbeke – gerechtelijke onteigening: machtiging tot het opstarten van de procedure ‘gerechtelijke onteigening voor resterende innemingen’ en vaststelling van het onteigeningsplan en de tabel der innemingen.

Uiteraard, meneer Franck. Ik keek meteen naar u. U heeft het woord.

De heer Franck

Het is eigenlijk een beetje voortbordurend op een vorige tussenkomst. U weet misschien – of u weet niet – dat de provincie een aanzienlijk deel van de ruiming en de zuivering van deze beek op het grondgebied van Merelbeke inderdaad betaald heeft. In principe kon dat pas gebeuren nadat alle lozingspunten afgekoppeld waren. Nu blijkt dat er nog altijd 24 of 25 lozingspunten niet afgekoppeld zijn. Dat betekent dat er toch nog altijd een aantal mensen rechtstreeks in deze gezuiverde beek loost. Men had bij mijn vorige tussenkomst gezegd dat men dat een keer ging nakijken en eventueel wat spoed ging vragen aan het gemeentebestuur, want het is uiteraard de taak van de gemeente om dat te regelen. Maar ik heb nog geen nieuws gekregen dat het inderdaad ondertussen gebeurd is. Nu, dat is wat men noemt ‘dweilen met de kraan open’, hè? Men zuivert een beek en daar komt nog altijd vuiligheid in. Dat kan vermeden worden. Dus ik denk dat we over het principe uiteraard niet gaan discussiëren, maar ik dring er nog een keer op aan dat de provincie het gemeentebestuur van Merelbeke vraagt om daarop te letten.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord? Meneer de gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Hertog

De vraag van meneer Franck is eerder gericht aan mij, terwijl het dossier eigenlijk bij meneer Dauwe zit als dossierbehandelaar. Dus ik weet niet of ...

De heer voorzitter

Meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

(Een paar zinnen worden niet voor de microfoon uitgesproken en zijn op de opname niet te verstaan).

Het betreft hier een onteigenings ...

Dank u wel. Het is inderdaad zo dat in dat dossier enkele knelpunten zijn. Onze provincie zal nu nog meer dan ooit dit dossier opvolgen, nu het tot onze bevoegdheid en in ons bezit zal komen. Het verslag aan de provincieraad is uitvoerig en de nota werd daarin duidelijk en uitvoerig toegelicht. Ik lees in dat verslag dat de provincie niet alleen het grootste gedeelte van de verwerving tot zich zal nemen, maar er ook voor zal zorgen dat op die wijze de gronden in de toekomst op een ecologisch en milieubewust perfecte manier zullen gebruikt worden en ook zullen gezuiverd worden. Daarvoor zijn budgetten voorzien. Er is in totaal 750.000 euro beschikbaar. Indien de onteigeningsmachtiging niet meer verkregen wordt in 2012, zullen deze budgetten hernomen worden. Dat gebeurt dan niet alleen om de gronden aan te kopen, maar we zullen onmiddellijk pogingen doen om – indien wenselijk en nodig – er ook saneringen op uit te voeren.

De heer voorzitter

Meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Misschien nog een kleine aanvulling. Het ruimen van waterlopen proberen wij inderdaad absoluut te vermijden zolang er nog lozingspunten zijn, behalve wanneer het nodig is om wateroverlast te voorkomen. En sommige waterlopen zitten natuurlijk tjokvol vervuild slib. Ook al zijn er nog lozingspunten, wij zijn dan toch verplicht om al preventief in te grijpen en al ruiming toe te staan. Maar dan wordt wel de jaren daarna met de gemeente afgesproken om de lozingspunten zo snel mogelijk te verwijderen.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

Goed geprobeerd, maar de Melsenbeek ligt in een overstromingsgebied. Dus laat ons maar zeggen dat dat waarschijnlijk niet de bedoeling is. Maar het is een goede poging.

De heer voorzitter

Dank u wel. Dat is een positieve noot. Een goede poging.
Meneer Hertog.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Voor alle duidelijkheid, meneer de voorzitter: ik heb niet gezegd dat dat over dit project ging. Meneer Franck zei dat wij nooit ruimen als er nog lozingspunten zijn. En ik heb gezegd dat wij soms wel mogen ruimen als er lozingspunten zijn.

De heer voorzitter

Laat ons zeggen dat dit een semantische discussie is.

We gaan stemmen over punt 10.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
71 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 11. WELZIJN – WONEN (OPENBARE ZITTING)

Projectsubsidies 2012: goedkeuring van de basismodaliteiten in het kader van de subsidiëring voor de begeleiding en uitvoering van projecten in de huisvestingssector (provinciaal impulsbeleid, invalshoek maatschappelijke participatie/welzijn – wonen)

De heer voorzitter

Punt 11. Wonen. Projectsubsidies 2012: goedkeuring van de basismodaliteiten in het kader van de subsidiëring voor de begeleiding en uitvoering van projecten in de huisvestingssector (provinciaal impulsbeleid, invalshoek maatschappelijke participatie/welzijn – wonen).

Vraagt iemand het woord? Niemand vraagt het woord?
De stemming over punt 11 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. En onder zijn goede naam? Sluiting.
74 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 12. WELZIJN – REGIONAAL WELZIJNSOVERLEG (RWO) (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van het beleidsplan 2012-2013

De heer voorzitter

Punt 12. Welzijn – Regionaal Welzijnsoverleg Oost-Vlaanderen. Goedkeuring van het beleidsplan 2012-2013.

Vraagt iemand het woord? Niemand vraagt het woord?
We gaan stemmen over punt 12.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

74 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 13. WELZIJN (OPENBARE ZITTING)

Vrijwilligerswerk: aanpassing aan en hervaststelling van het reglement van 15 december 2010 betreffende de toekenning van een provinciale vrijwilligerstroofe, wijziging indieningsdatum, inwerkingtreding vanaf 2012

De heer voorzitter

Punt 13. Maatschappelijke participatie. Vrijwilligerswerk: aanpassing aan en hervaststelling van het reglement van 15 december 2010 betreffende de toekenning van een provinciale vrijwilligerstroofe, wijziging indieningsdatum, inwerkingtreding vanaf 2012

Vraagt iemand het woord?
Niemand vraagt het woord.

We gaan stemmen over punt 13.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
74 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 14. PROVINCIALE PRIJS GELIJKE KANSEN (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van het reglement betreffende de driejaarlijkse uitreiking van de Provinciale Prijs Gelijke Kansen, onmiddellijke inwerkingtreding

De heer voorzitter

Het laatste punt van de beleidsvlakken. Maatschappelijke participatie gelijke kansen. Goedkeuring van het reglement betreffende de driejaarlijkse uitreiking van de Provinciale Prijs Gelijke Kansen, onmiddellijke inwerkingtreding.

Meneer Joris.

De heer Joris

Dit voorstel gaat natuurlijk maar over een kleine techniciteit, die mij eigenlijk geen barst kan schelen. Dat alleen zou geen reden zijn om tegen te stemmen. Maar wat het concept zelf betreft, wil ik even citeren uit de tekst die ik in het verslag vind: "De prijs belooft het bevorderen van gelijke kansen voor iedereen," (dus, het woord zegt het al) "ongeacht geslacht, herkomst, etnisch-culturele identiteit, religieuze of ideologische overtuiging, seksuele voorkeur, handicap, laaggeschooldheid of kennisarmoede." Excusez du peu: alles dus. Dringt het nu tot niemand door – ik ga een politiek onomstreden punt aansnijden – dat daar toch een contradictie in zit? Hoe kunt ge nu in ernst zeggen dat mensen die laaggeschoold zijn gelijke kansen moeten krijgen? Ge kunt een heleboel dingen doen om te proberen hen beter te scholen, om hen vooruit te helpen. Maar het feit dat laaggeschooldheid intrinsiek, door de aard van de zaak zelf, tot minder en dus niet gelijke kansen leidt, dat is toch de aard van het beestje, helaas? En dan hier een heel mooie: de provincie schrijft hier met een meerderheid een prijs uit die beoogt dat iedereen gelijke kansen krijgt ongeacht ideologische overtuiging. Ik ken in alle geval drie organisaties ...

DEBATTEN

De heer voorzitter

Meneer Joris ... Mensen, wil luisteren alstublieft! Meneer Joris.

De heer Joris

Ik ken drie organisaties die die prijs zeker niet gaan krijgen. Dat zijn de drie vakbonden van de meerderheidspartijen, die mensen van mijn partij eruit gooien op basis van hun ideologische overtuiging. Van een inconsequentie gesproken: dit is er één van het formaat van een brontosaurus. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Vraagt nog iemand het woord? Meneer Couckuyt. Ja, ik wachtte een beetje.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Ja, ik ga er even op in, ondanks het feit dat dit niet direct over het punt zelf gaat, maar over de ganse omschrijving 'gelijke kansen'. Het spreekt nogal vanzelf, zoals meneer Joris het uitlegt, dat 'gelijke kansen bieden' van de maatschappij zal vergen dat men voor sommige groepen extra inspanningen doet om hen mee te laten zijn binnen onze maatschappij. Een gemakkelijk voorbeeld: we zetten ons bijzonder in voor de inclusie van gehandicapten. Dit betekent dat u een doelgroep definieert die, als u er geen inspanning voor doet, in de maatschappij nog minder aan bod zal komen door de feitelijke achterstelling. Gans het principe van gelijke kansen is erop gericht dat de overheid actoren in de samenleving stimuleert, maar ook zelf inspanningen doet om betere kansen te bieden aan die groep die men als kansengroep kan omschrijven. Voor de rest: over het voorbeeld dat u geeft van de vakbond zal ik mij niet specifiek uitspreken. Maar één ding is zeker: actoren binnen onze samenleving die zich regelrecht verzetten tegen gelijke kansen en die discrimineren komen uiteraard ook niet in aanmerking om een gelijkekansenprijs te winnen. Meer kan ik er niet over zeggen.

De heer voorzitter

Meneer Joris, voldoet dit antwoord u niet? Ah!

De heer Joris

Daar is natuurlijk de definitie van een ideologische overtuiging. Al die maatregelen (waar ik niet tegen ben), die ernaar streven mensen ongeacht hun ideologische overtuiging aan bod te laten komen, zijn natuurlijk ook bedoeld voor mensen met ideologische overtuigingen die tegen dat principe ingaan. In onze democratie is het altijd gebruikelijk geweest dat communistische en maoïstische partijen, die radicaal voor de dictatuur van het proletariaat bleven pleiten, deel mochten nemen aan verkiezingen, op de televisie hun zaak mochten verdedigen en geïnterviewd werden. Ja, dat hoort daar nu eenmaal bij. Als ge alleen maar zegt: we laten dat gelden voor mensen die akkoord zijn met onze principes over niet discrimineren en gelijkheid, dan holt ge dat concept op een onverantwoorde manier uit. Die regels zouden moeten gelden voor iedereen, ja, ook voor ideologieën waar ge helemaal niet mee akkoord zijt. Dat is nu eenmaal de regel van het spel.

De heer voorzitter

Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Ik ben waarschijnlijk bijzonder onduidelijk geweest. Als men een slogan 'eigen volk eerst' hanteert en men somt dan een aantal maatregelen op waarmee men verduidelijkt wat dat 'eigen volk eerst' wil zeggen en dit betekent dan 'uitsluiting', dan is het begrijpelijk dat men als actor op het vlak van gelijke kansen niet ernstig hoeft genomen te worden.

[enkelen applaudisseren]

De heer voorzitter

We gaan ... Meneer Joris, als ge ooit een keer een klacht wilt neerleggen: er is daar een centrum voor, hè? Ga naar dat centrum en zeg: wij worden gediscrimineerd. Ah ja ...

We gaan stemmen over het laatste punt van de beleidsonderdelen, punt 14.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
57 'ja', 14 'neen'.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 15. MOTIE LUC MAES (OPENBARE ZITTING)

Motie gericht aan de Vlaamse Regering, inzake een blijvende ondersteuning voor bijna CO₂-neutrale woningen

De heer voorzitter

Punt 15. Moties. Er is er één. Dus: motie. Een motie van de heer Luc Maes, gericht aan de Vlaamse Regering, inzake een blijvende ondersteuning van bijna CO₂-neutrale woningen.

Meneer Maes, u heeft het woord.

De heer Maes

Dank u, voorzitter. Ik zal even een beetje mijn argumenten opsommen. De meeste staan ook in de motie die ik heb neergelegd. Ik zal er misschien nog een paar aan toevoegen. De federale regering heeft onlangs de fiscale ondersteuning voor passiefwoningen en nulenergiewoningen afgeschaft. Ze heeft dat gedaan met het argument dat wonen eigenlijk niet meer onder haar bevoegdheid valt. Het zijn de deelregeringen die op dat gebied een bevoegdheid hebben. Daar moet dus ook de inspanning vandaan komen. Nu is fiscale aftrek vooral voor passiefwoningen en nulenergiewoningen vrij belangrijk. Voor passiefwoningen was het, dacht ik, iets van een 780 euro per jaar aftrek van belastingen, gedurende tien jaar geïndexeerd. Voor nulenergiewoningen was het iets van een 1700 euro per jaar, tien jaar geïndexeerd. Het was dus echt wel een belangrijke stimulans. Wat ge ook ziet, is dit: als ge drie of vier jaar terug sprak van een passiefgebouw, dan moest ge eigenlijk alle materialen en kennis gaan halen in het buitenland. Hier in Vlaanderen was daar geen kennis van. Ondertussen heeft wel een aantal fabrikanten van bouwmaterialen en ook een aantal ontwerp bureaus en aannemers de eerste stappen gezet om nieuwe producten te ontwikkelen en daar ook toepassingen – een aantal technieken – op uit te werken. Er zijn ook wel wat Oost-Vlaamse ondernemingen bij, die daar een voortrekkersrol in spelen. Misschien wil ik toch twee namen noemen. De eerste is die van bouwbedrijf Bostoën, hier uit het Gentse, ik denk in Drongen of een van de deelgemeenten in Gent. Dat bedrijf heeft beslist bij alle woningen die zij bouwen de passiefnorm te hanteren, omdat het wist dat daar een markt voor was, onder meer door de

DEBATTEN

subsiëring, maar uiteraard ook door de kwaliteit. Verder de fabrikant Luc Martens hier uit de Kanaalzone, die zich volledig gespecialiseerd heeft in passiefrahmen. Hij exporteert die ondertussen ook naar Nederland en naar Frankrijk. Er is nog wel een aantal ondernemingen, maar het is niet de bedoeling daar een opsomming van te gaan geven.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Maes. Wees voorzichtig met reclame voor bedrijven, hè. Ik bedoel: ga rustig door, maar niet te veel namen noemen, ja.

De heer Maes

Ik stop met die twee, voorzitter. Ik had me geïnformeerd bij mijn fractieleider, die veel wijzer is op dat gebied. Hij zei: "Ja, dat kan rustig."

Goed. Nu is juist voor bedrijven – dat is op andere markten ook zo – het hebben van goede referenties op een thuismarkt enorm belangrijk om een product te kunnen verkopen, zeker in het buitenland. Als je geen referenties hebt in een thuismarkt, is dat moeilijk. We hebben ooit een vrij goede windmolenfabrikant gehad in Limburg. Het is al wat jaren geleden. Ik ben zijn naam kwijt. Ja, ik mocht de naam niet noemen, maar hij is me toch ontvallen. Die fabrikant had een heel goed product, maar vooral het gebrek aan thuismarkt heeft hem belet dat product massaal te gaan exporteren. Een aantal Deense windmolenfabrikanten heeft daar een enorme nieuwe markt mee gecreëerd. Vandaag is een afdoende ondersteuning nog altijd noodzakelijk om mensen en overheden te laten kiezen voor passief bouwen. Op lange termijn is en blijft het de goedkoopste keuze, zelfs zonder subsidiëring. Maar die ondersteuning moet toch de keuze beïnvloeden. De knowhow zal zeker niet mogen weggaan. Er is namelijk een Europese richtlijn dat vanaf 2019 (dat is nog amper zeven jaar, niet langer) elk overheidsgebouw verplicht bijna CO₂-neutraal zou moeten zijn. Vanaf 2021 (dat is nog negen jaar) geldt dat voor elk gebouw, dus ook voor elk privaat gebouw. Ik heb ook een beetje een sociaal argument: zorgen dat de mensen niet veel verbruiken, is eigenlijk de beste preventie tegen energiearmoede. Mensen kunnen nu dikwijls hun rekening niet betalen. We maken allerlei systemen om de eerste stap goedkoper te maken. Ik ben zes jaar voorzitter van het OCMW geweest. Je wordt dan eigenlijk gevraagd om de energierekening van de cliëntèle te betalen. Je kan eigenlijk niet anders, want anders laat je die mensen letterlijk in de kou zitten, maar in feite ben je dan CO₂-uitstoot aan het subsidiëren. Het zou toch veel zinniger zijn dat we overheidsgeld gebruiken om te vermijden dat die CO₂-uitstoot daar is en te zorgen dat die mensen eigenlijk geen energierekening meer hebben. Voor het milieu is duidelijk dat het daarvoor beter is. Daar ga ik het niet verder over hebben. Maar ik heb nog wel een sociaaleconomisch argument. Als we vandaag energie verbruiken, dan komt dat nog altijd voor het overgrote deel uit aardolie en aardgas. We proberen het wel heel langzaam te vervangen door alternatieve energie, maar dat is nog een heel lange weg. Nu, dat geldt voor die elektriciteit uit aardolie en aardgas gaat naar multinationals, naar grote bedrijven en naar olie-exporterende landen, die wij daar vanuit het Westen gigantisch rijk mee gemaakt hebben. Zij zijn daarmee ook een stukske van onze economie komen beïnvloeden. Als wij kiezen tussen energetisch hoogkwalitatief bouwen, gaat het geld vooral naar lokale ondernemingen. Want dan wordt het niet in energieverbruik gestopt, maar in het veel beter uitrusten van dat gebouw. En dat gebeurt in veel gevallen door lokale ondernemers. Het ondersteunt dus lokale werkgelegenheid. Ik vind dat ook een belangrijk argument. Het stond niet in mijn motie, maar zou er eigenlijk nog wel aan toegevoegd kunnen worden. En dan vraag ik eigenlijk in die motie vanuit de provincieraad dat de Vlaamse regering in dezen haar verantwoordelijkheid neemt en een afdoend ondersteuningssysteem opstelt. Ik schrijf: een bijkomend systeem. Waarom? Omdat er nu onrechtstreeks vanuit het Vlaamse niveau een beperkte vorm van ondersteuning is. Eigenlijk zijn het er twee. Er is een korting van 40% op de onroerende voorheffing gedurende tien jaar en er is via Eandis voor nulenergiewoningen een maximale subsidie van – dacht ik – 3800 euro per woning. Ik vraag ook heel specifiek om het via een bijkomend budget in de lening te doen. Want daardoor wordt de keuze van de mensen bepaald. Je gaat veel beter beïnvloeden dat je alleen voor die doelstelling een bijkomend leenbudget ter beschikking stelt. Dat geld is dan zowel voor personen die een huis bouwen (of verbouwen, dat kan uiteraard ook) als voor lokale overheden die investeringen doen in de gebouwen. Eigenlijk geldt dat ook voor bedrijven. Als je een bijkomend budget geeft en daar een lage interest kunt tegenover plakken, met een afbetaling op de lange termijn, dan krijg je direct het effect dat die keuze de goedkoopste is vanaf het eerste jaar. En dan ben ik ervan overtuigd dat meer mensen

en ook meer lokale overheden de beslissing gaan nemen om op die manier te bouwen. Dat is echt daarin belangrijk. Want elk budget is natuurlijk een kwestie van keuzes maken. En ik heb al dikwijls gezegd: als je moet kiezen (ik heb het nu terug over een woning) tussen extra investeren in de energetische kwaliteit van een woning of extra investeren in de uitrusting van een woning, dan kiezen mensen vandaag nog al te veel voor het zicht en voor het comfort. Ik durf dan wel eens te zeggen: als je moet kiezen tussen een zeer goede isolatie of een droomkeuken, kies dan alsjeblieft voor de zeer goede isolatie, want dat kan je nooit meer aanpassen in dat levensgebouw. Wat die droomkeuken betreft, kun je starten met een eenvoudige keuken. En als dan de energiezuinige bouw gedurende tien, vijftien of twintig jaar al veel geld heeft doen besparen, dan kun je nog altijd voor die droomkeuken kiezen. Daar is één groot voordeel bij, collega's: je hebt dan nog tien, vijftien jaar kunnen dromen van die droomkeuken. Dat kan ook heel leuk zijn in die tijd.

Dus dat is eigenlijk een beetje de inhoud van mijn motie. En ik hoop dat de raad deze wil ondersteunen om die aan de Vlaamse regering voor te leggen. Waarom heb ik de motie nu snel ingediend, voorzitter? Dat wil ik ook nog zeggen. Omdat natuurlijk er nu een vacuüm ontstaat. Ik weet dat de Vlaamse regering binnenkort gevat zal zijn door dit dossier en daarin keuzes zal moeten maken, want ook voor haar is budget een kwestie van keuzes maken. Ze zal moeten kiezen wat zij verder zal ondersteunen en op welke manier en wat zij niet verder zal ondersteunen. Vandaar dat ik nu in deze raad deze motie heb ingediend. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Fiers

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. We gaan de motie uiteraard steunen. Overigens was ik aan het overwegen dat meneer Maes zich misschien van partij vergist heeft. Dit zijn trouwens voorstellen die voor een groot deel zeer analoog zijn met de voorstellen die Ecolo in Wallonië al gerealiseerd heeft. Dus we ondersteunen uiteraard dat gedachtegoed. Ik had meneer Maes trouwens vandaag ook gerust wat meer media-aandacht gegund. Ik had mijn plaats dan gerust afgestaan om met dat voorstel de media te halen. Maar zoals u merkt, is er vandaag geen televisiecoverage, of buiten ons zicht in elk geval, maar er is geen regionale televisie. Nu, ik denk dat het heel interessant is dat we dit op de agenda zetten, want niet alleen de motie naar de Vlaamse overheid toe is zinvol, maar ook de sensibilisering die dit voorstel naar iedereen in ons halfroond en ver daarbuiten kan hebben, is belangrijk. Dus hoe meer ruchtbaarheid hieraan gegeven zou worden als de motie wordt goedgekeurd, hoe liever ik het zou hebben.

De heer voorzitter

Meneer Franck. Dan mevrouw Lafkioui en dan mevrouw De Jaeger. Eerst meneer Franck.

De heer Franck

Bij mij is er meer een algemene opmerking over moties. De moties die worden goedgekeurd, gaan naar het Vlaamse parlement of het federale parlement. Wij krijgen dan de antwoorden in extenso. Voor mij kan dat en mag dat. Ik vind het zeer goed zelfs. Maar ik denk dan: waarom wordt dat niet via de mail doorgestuurd? Ik heb het nu een keer bekeken: het is iets van 30 à 35 bladzijden x 100. Dat zijn 6 pakken papier die uiteindelijk worden verbruikt. Misschien moeten we dat in de toekomst anders doen. Nu zijn er slechts 4 of 5 mensen die geantwoord hebben. Het zijn verkiezingen: misschien dat bij de volgende motie 50 of 100 mensen antwoorden. Als iedereen 4 of 5 bladzijden schrijft en wij krijgen dat allemaal: dank u wel, maar ik denk dat dat gemakkelijker via de mail kan.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Het is nooit goed, hè. Allez. Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, ik stel voor dat de motie ingetrokken wordt vandaag. Dit is een interessante problematiek. We hebben al een mooie uiteenzetting gekregen. Het is een actuele zaak in die zin dat het gaat om een bevoegdheid die verschuift van België naar Vlaanderen. De zaak zal daar worden behandeld. We moeten hem rustig laten behandelen daar waar hij moet behandeld worden. Het is wel een interessante aangelegenheid. En meneer Maes is een erkend deskundige op dat vlak. Ik stel voor dat hij te gepaster tijde in de commissie over heel die problematiek een toelichting geeft aan de geïnteresseerde raadsleden en dat we vandaag deze motie niet behandelen.

De heer voorzitter

Meneer Maes, vraagt u de stemming over de motie?

De heer Maes

Ik zal ermee kunnen leven dat we de motie agenderen in de volgende commissie. Ik wil dan ook bij dezen aan de voorzitter van (ik denk) de tweede commissie vragen om de motie nu reeds op de agenda van de volgende commissievergadering te zetten. Is het de derde commissie? Ik weet het niet. Het is mij gelijk. Je kunt het economisch bekijken, je kan het vanuit de energie bekijken, je kan het vanuit het milieu bekijken, je kan het ...

De heer gedeputeerde Vercamer

De vierde commissie!

De heer Maes

Wablief? Welke? Allez, goed. Ik wil het ook in alle commissies agenderen. Dan ben ik zeker dat ik de juiste commissie heb. Ik wil dan bij dezen vragen aan de voorzitters van alle commissies dat ze het agenderen. En ik zal het dan na de discussie in die commissie terug in de volgende raad brengen. We zijn dan in februari. Ik denk dat we dan nog altijd in beslissingstijd zitten. Maar het is natuurlijk niet de bedoeling te wachten met een motie tot de Vlaamse regering haar standpunt en haar keuzes binnen haar budget naar de toekomst heeft gemaakt. Ik denk dat we het signaal sneller moeten geven, zo vlug mogelijk. Maar ik kan ermee leven dan we het eerst toch even in de commissie bespreken en dan zal ik het opnieuw agenderen in de volgende raad. Het is trouwens maar een korte maand die erover gaat, zelfs een vrij korte maand, waar nu de raad vrij laat bijeenkomt.

De heer voorzitter

Meneer Maes, als er twee of drie commissies ter sprake komen, kan dat ook in een algemene commissie gaan. Dan zijn al de geïnteresseerden aanwezig. Want anders sluiten we weer mensen buiten die niet gaan komen. We zullen zien. Het gaat naar een commissie. Het gaat naar de commissie 2, 3 of 4 of naar de algemene commissie. Kunt ge u daarin vinden? Dan vraagt ge de stemming niet en is de motie gecommisioneerd. Voilà.

PUNT 16. VRAAG VAN JOHAN BEKE (OPENBARE ZITTING)

De restauratie van het Lam Gods

De heer voorzitter

Vragen. Vraag van Johan Beke betreffende het Lam Gods.
Meneer Beke, het is duidelijk: het is aan u.

De heer Beke

Dank u wel, voorzitter. Gedeputeerden, collega's, ik betreur ten zeerste dat de vierde commissie door de voorzitter is afgelast. Daar stond dit punt geagendeerd en daar hadden we er uitvoerig kunnen over spreken, wellicht van dien aard dat het hier niet meer op de agenda moest komen. Maar goed. Immers, het was toen zeer actueel en het is nog actueel, omdat de dag voordien hier in het provinciehuis een grote persconferentie is doorgegaan. Daarbij zijn toch ook interessante nieuwe aspecten naar boven gekomen, die wij in de raad nog niet hadden vernomen of waar we nog niet vanaf wisten. Ik ben van bij het begin bij deze zaak betrokken geweest. Dat geldt ook voor de raad. Ik herinner u aan de vorige zittingen in november, waarvan ik de teksten bij me heb. De gouverneur heeft toen ook een vurig pleidooi gehouden om de restauratie van het Lam Gods te laten doorgaan in het Caermersklooster. Hij had daar ook een aantal argumenten voor. Wij hebben ons daarbij aangesloten en op die manier steun gegeven aan de gedeputeerde om te proberen dat alsnog in de richting van het Caermersklooster te krijgen. Dat zou een goed punt zijn geweest. En ik blijf er nog altijd bij dat het jammer is dat het niet in het Caermersklooster doorgaat. Er was weliswaar een dispuut, maar waarover ging dat dan? Het is een beetje een onduidelijk dispuut met de stad Gent en meer bepaald met de schepenen van Cultuur, de heer Decaluwé, over MSK, Caermersklooster en zo verder. En uiteindelijk moest daarover nog na de vorige zittingen een definitieve beslissing vallen. Dat is vrij recent gebeurd. Laat ik even vooropstellen wat wij bij de eerdere besprekingen in deze raad hebben gesteld. Wij hebben toen gesteld dat, wanneer wij er als provincie niet bij betrokken zouden worden en het niet zou doorgaan in het Caermersklooster, wij onze handen daarvan zouden aftrekken, zeker wat het financiële aspect ervan betreft. Men zou dan niet op ons moeten rekenen voor een financiële bijdrage. Blijkbaar, voorzitter, is die discussie na enige tijd afgesloten. Vrij onlangs is er een definitieve oplossing gevonden voor de restauratie van het Lam Gods. Het wordt nu gerestaureerd in het MSK. De provincie zal instaan voor het educatieve aspect. De totale kostprijs voor de restauratie bedraagt 1,4 miljoen euro. Daarvan wordt 80% betaald door de Vlaamse overheid, zeggen de ministers Bourgeois en Schauvliege, en 20% komt uit een fonds. Dus de provincie moet daar niet in bijdragen. Maar er is toch een belangrijke vraag. Er is nu een overeenkomst gemaakt tussen een aantal partijen waarbij de provincie betrokken is. Wat houdt die overeenkomst nu precies in? En wat is de concrete rol van de provincie in dezen? Een van de aspecten die ik uit de beslissing destilleer, is dat de provincie zou instaan voor de educatieve aspecten van die restauratie. En dan lees ik onder andere dat de provincie op zich heeft genomen – en dat kost toch ook geld – dat zij tien tentoonstellingen zou organiseren over het Lam Gods, dat er elke week een film zou geactualiseerd worden over de restauratie en dat bezoekers in het Caermersklooster de restauratie op afstand zouden kunnen volgen. Dat lijkt mij interessant, maar dat is een nieuw gegeven, waarin de provincie zich geëngageerd heeft om dat te doen. Ik zou graag de bevestiging krijgen van dit aspect. Maar er zijn nog andere, bijkomende vragen. Er is een vraag waarvan ik weet dat die de gedeputeerde zeer dicht aan zijn hart ligt: is er intussen al meer duidelijkheid gekomen over de vraag wie nu eigenlijk de eigenaar is van dat Lam Gods? Of zijn er meerdere eigenaren? Is de provincie de eigenaar, alleen of samen met de kathedrale kerkfabriek? Of is het de Belgische staat? Want bij mijn weten zouden Adam en Eva eigendom zijn van de Belgische staat. Ik heb mij daarover laten inlichten. En dan is het de vraag natuurlijk wanneer de Belgische staat de panelen Adam en Eva zal overdragen naar het niveau waar ze moeten zijn, de provincie of Vlaanderen. Dus dat is nog een punt. En een laatste, belangrijk punt, voorzitter, is dat er blijkbaar ook nog geen definitieve beslissing is genomen over waar het retabel na de restauratie zal terugkomen. Eén ding staat vast, dat het zeker niet meer in die glazen kooi zal komen, omdat dat klimatologisch slecht was en het Lam Gods aantastte. Dus mijn vraag is: is daar al enige informatie over? En ik denk dat hier zeker het spreekwoord van toepassing zal zijn: als de vos de passie

DEBATTEN

preekt, boer, pas op uw ganzen. Maar ik weet dat de gedeputeerde hier met heel veel graagte en diepgang een antwoord op zal weten te geven. Dank u wel.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord? Niemand vraagt het woord. Dan heeft meneer Dauwe het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de griffier, ik dank u wel.

[Er zijn problemen met de microfoon]

Ik doe mijn best. Ik doe mijn best om te duwen.

Eerst en vooral de vraag waarom de vierde commissie – met als enig punt, meneer de fractievoorzitter, de vraag van u – niet doorging. Die commissie is mede op mijn advies afgelast. Ik wil daar ook de verantwoordelijkheid voor nemen. Dat is gisteravond uitvoerig besproken tijdens het overleg. En ik heb nota genomen van het standpunt van de voorzitter. In de toekomst zullen we, in elk geval wat mij betreft (het is aan de voorzitter), de commissies ook in die omstandigheden laten doorgaan.

Maar wat uw vraag betreft over het eigendomsstatuut: er staat inderdaad niets in het ontwerp zoals dat nu voorligt. Ge weet dat dat een zeer heikel punt is. Hopelijk zullen wij daarover eens en voor altijd duidelijkheid hebben naar aanleiding van een juridisch-wetenschappelijke studie die daarover in de maak is. In elk geval is het Lam Gods, hoe dan ook, openbaar domeingoed en behoort het in feite toe aan de hele Vlaamse gemeenschap. En volgens het keizerlijk decreet van 1809 is het duidelijk dat onze provincie hoe dan ook de juridische verantwoordelijkheid, de juridische voogdij over dat retabel heeft. Anderzijds is het ook zo dat Duitsland in 1921 twee van de luiken uit de voormalige keizerlijke collectie in Pruisen officieel als restitutie aan de Belgische staat heeft overgemaakt. Het ging inderdaad om de luiken Adam en Eva. U bent zeer goed op de hoogte. En die twee panelen behoren inderdaad, zoals u terecht zegt, aan de Belgische staat. Nu, wat de toekomstige locatie betreft: daarover is op dit moment ook geen duidelijkheid. Er zijn verschillende pistes die tijdens de restauratie zullen worden onderzocht. Dat heeft ook te maken met de stabiliteit van de vroegere wijkkapel, met het koor waar het geplaatst zou kunnen worden, enzovoort. Dat zal zeker niet van een leien dakje lopen. In elk geval wat mij persoonlijk betreft, prevaleert overduidelijk de veiligheid van dit werelderfgoed. Ik denk dat die veiligheid voorrang moet krijgen op alle andere invalshoeken, als u ziet van welke gevaren ons Kunstpatrimonium, onze gebouwen in deze tijd van terrorisme slachtoffer kunnen zijn.

Nu, op 6 december laatstleden heeft minister Schauvliege inderdaad de ontsluiting van de bijzondere realisatie van dit retabel toevertrouwd aan de provincie. Dat is een zeer positieve beslissing geweest, waarmee ze ook ingegaan is tegen adviezen van andere organen. Dit project behelst dat onze provincie de ontsluiting, de documentatie met name in het provinciale Caermersklooster voor een breed publiek zal moeten exposeren en volgens de nieuwe museografische methodes en vereisten aan de man zal moeten brengen. Hoe ziet dat eruit? Wel, in de lange wandelgang, u zeer goed bekend, wordt de bezoeker bij zijn binnenkomen ondergedompeld in de mystieke sfeer van dit meesterwerk. Daar zal basisinformatie gebracht worden vanuit een verrassende invalshoek. De heer Van Pee zal die triptiek in tijd en ruimte weten te situeren. Hij is niet alleen onze conservator, hij is de genius van het Caermersklooster, mag ik zeggen – ja, abt wil ik nog niet zeggen, voorzitter, maar hij is wel een man die daar op een bijzondere manier een inspiratie in weet te leggen. En dan aansluitend in de trapzaal, in de oude kruisgang, zoals men dat noemt, zal een kleine tentoonstelling gebracht worden, om de zes maand met een ander facet. We zullen bijvoorbeeld beginnen met de restauratiemethodes: wat wordt er gerestaureerd en hoe gebeurt dat? Nadien komen dan de digitalisering en de deskundige analyse – ik zeg het zeer duidelijk: de deskundige analyse – van de metriek op dit mysterieuze retabel. Dan natuurlijk ook de middeleeuwse opties betreffende de optica en – ik zou zeggen – de speling van het licht op dit retabel. Dan de theologische betekenis van de politiek. En vanzelfsprekend ook een luik over de befaamde diefstal. Dus er komen tien opeenvolgende tentoonstellingen. Die zullen eigenlijk een nooit geziene benadering geven van dit topstuk. De samenstelling ervan zal gebeuren met impleade van wetenschappers uit de diverse universiteiten van het Vlaamse land en ook uit Amerika en Nederland. Maar even belangrijk is natuurlijk

dat de uitwerking, de uitbeelding voornamelijk bedoeld is niet voor de wetenschappers zelf, maar voor een breed publiek. Het hoofddoel is dat de mensen het Lam Gods leren verstaan, leren begrijpen. Vervolgens komen we in het zo genoemde Oud Huis, het achterdeel van het Caermersklooster, het zenuwcentrum van de ontsluiting. Daar zal een muurgrote projectie vertellen wat er de voorbije weken gebeurd is en ook wat er de volgende weken zal gebeuren. Met andere woorden: het zal een film zijn van twintig minuten, een loop die om de veertien dagen zal wisselen. En op andere schermen zal dan een contact zijn met het Museum voor Schone Kunsten, waardoor men beelden van de restauratie zal kunnen zien. Er zal ook een scherm zijn met het restant van het Lam Gods, dat in de Sint-Baafskathedraal zal opgesteld blijven. Dus het zal werkelijk een interactie zijn tussen datgene wat in het MSK gebeurt, het restant van het retabel in de Sint-Baafskathedraal en datgene wat in het Caermersklooster gebeurt. De aanpalende sacristie zal dan benut worden voor colloquia (besprekingen). Daarin zullen de relevante dingen die tijdens deze restauratie ontdekt zijn voor een breed wetenschappelijk publiek kunnen geduid worden. Naast deze initiatieven heeft de provincie, wanneer de tijd rijp zal zijn om dat aan u voor te stellen, nog andere initiatieven in petto. Maar dat is voor een paar jaar. Er zullen educatieve pakketten samengesteld worden voor de jeugd, voor de scholen, voor de diverse doelgroepen. Ten zesde zal er ook een nieuwsbrief geproduceerd en gepubliceerd worden, waarin we bij wijze van spreken regiomarketing zullen voeren op basis van de meest recente informatie. Ten slotte zal het bestuur trachten als sluitstuk van deze restauratie alle bijzondere vondsten en belevenissen, al wat wij gevonden hebben tijdens de vijf jaar durende restauratie te bundelen in een uitzonderlijk boek. Het moet dus duidelijk zijn, meneer de voorzitter, achtbare collega's, dat ons bestuur dit unieke meesterwerk op een gepaste wijze zal ontsluiten. En ik wil de raad en ook de leden en mevrouw de voorzitter van de commissie bijzonder danken voor de niet aflatende, uitdrukkelijke steun die zij telkens aan dit project hebben gegeven. Dat geldt ook voor meneer de gouverneur. Ik dank u.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

Ja, ik wil in eerste instantie tussenkomen op het afgelasten van de commissie. De chronologie is wel zo dat wij een uitnodiging gekregen hebben voor één punt: de Melsenbeek. We hebben dus wel degelijk een uitnodiging gekregen voor de vierde commissie. Toen bleek dat er bijvoorbeeld over één naam er niks op stond, heb ik een punt extra ingediend, een zeer technisch punt, zoals gaat blijken uit mijn tussenkomst. Het is een punt dat eigenlijk op de commissie moet komen. En collega Beke heeft inderdaad ook een technische vraag gesteld, die perfect op een commissie had gekund. Dus u zegt: er stond maar één punt op, en vanaf nu – want dat neem ik mee vanaf nu – komt de commissie niet samen als er maar één punt aan de orde komt. Dat is nu wel duidelijk, hè? Ja, ja, dat was wel de teneur: er staat maar één punt op, dus wij gaan de commissie niet samenroepen ...

De heer voorzitter

Meneer Franck, kom tussen over het punt, niet over ... Dat is een ander agendapunt. Ik zal daar straks iets over zeggen. Dat heeft hij niet gezegd Meneer Dauwe, daarover gaat het niet. Daarover gaat het niet.

De heer Franck

Het tweede punt.

De heer voorzitter

Het tweede punt.

DEBATTEN

De heer Franck

Afijn, ik ben blij met de invulling van het Caermersklooster, maar ik blijf nog met de vraag zitten wat men gaat doen. Want in het Caermersklooster komen toch uiteindelijk drie of vier tentoonstellingen, waarvan telkens één grote prestigieuze tentoonstelling rond het filmfestival. Zoals ge mij de situatie schetst, gaat bijna de helft gebruikt worden. Want ook de sacristie wordt gebruikt, het kruis wordt gebruikt, men komt binnen in een sfeer van de kerk enzovoort, enzovoort. Op welke manier gaat men dat nu combineren? Is dat wel te combineren?

De heer voorzitter

De heer Dauwe

De heer gedeputeerde Dauwe

Dank u wel. Ik zal klaar en duidelijk en affirmatief zijn. Het project rond het visueel uitbeelden van de restauratie van het Lam Gods zal in niets, maar dan ook in niets de reguliere werking of de geplande tentoonstelling van het Caermersklooster hinderen. Want dit zal zich volledig situeren in wat men noemt het Achterhuis. U weet wat ik bedoel. Je hebt die grote zaal, dan heb je die kleine gang, daar zal het wel gebeuren en ook in de sacristie achteraan, met die vierkante ruimte waar de fresco's in zijn. Maar heel de grote ruimte, het kerkschip, zal dus totaal vrij zijn. En de heer Van Pee zegt dat het geen hinder zal zijn voor de geplande tentoonstelling. Daar is hij formeel in. En dat is ook de formele vraag geweest van de deputatie.

De heer voorzitter

Mevrouw Verheirstraten.

Mevrouw Verheirstraten

Dank u, voorzitter. Ik wil efkes reageren op de persoonlijke aanval naar mij toe, als voorzitter van de vierde commissie, door de fractievoorzitter van de Open VLD. Het klopt dus dat er inderdaad één agendapunt was en dat er gevraagd werd om twee toe te voegen, wat ik ook gevraagd heb. Maar dan is mij telefonisch meegedeeld dat er op het moment van de vierde commissie door omstandigheden geen député kon zijn om uitleg te geven, zodat we bij één agendapunt bleven. Jullie zijn daarvan op de hoogte gebracht door mij. Ik heb daar een mail over gestuurd. En ik vond dus inderdaad dat jullie niet voor één agendapunt konden samengeroepen worden. Ik denk ook niet dat wij de enige commissie waren die om die reden niet samengekomen is. Dat is het verhaal.

De heer voorzitter

Ik ga dat debat ... Mensen, dit is gisteren uitgebreid besproken. Meneer Beke, stop daarmee, want dat komt in de verwijtende sfeer. Mevrouw is zeer duidelijk geweest. Maar ik zou dit willen afsluiten. We kunnen dat hier vandaag niet regelen.

De heer Beke

Voorzitter, ik heb in geen geval een aanval gedaan.

De heer voorzitter

Allez, meneer Beke, het is aan u. U hebt het woord. Kort, als ge wilt, kort!

De heer Beke

Voorzitter, ik heb in geen geval de collega willen aanvallen. Ik heb haar alleen in haar hoedanigheid van voorzitter gezegd dat ik – en niet alleen ik – betreur dat die commissie niet is doorggegaan, omdat er belangrijke, actuele punten op de agenda stonden. En ik wil u dat ook vergeven en zo verder, om in die sfeer te blijven. En wie zonder zonde is en zo verder ... Maar ik wil alleen maar zeggen: wij moeten met commissiewerkzaamheden zeer behoedzaam omgaan. Dit is een belangrijk instrument in de handen van de raad. Het biedt een mogelijkheid aan de raadsleden. Ik heb dat ook gemotiveerd in mijn mail. De voorzitter heeft van mij een lange mail gekregen. Ik heb daar nog geen reactie op gekregen. Wat ik gezegd heb, is: dit is de enige mogelijkheid waar raadsleden zich ten volle kunnen uitspreken, ook in aanwezigheid van ambtenaren en zo verder, waar ze op die manier informatie kunnen krijgen en waar ze dan kunnen beslissen of ze al of niet in de raad zullen tussenkomen. Dus laat ons dat ook niet opblazen. Ik heb de voorzitter niet willen aanvallen en ik wil haar in die zin tegemoetkomen, maar ik betreur wel wat er gebeurd is. Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer Beke, voordat ik meneer Vercamer het woord geef: finaal beslist deze provincieraad over alles. Het is nu zeer uitgebreid besproken, niet alleen voor de commissie, maar voor iedereen. Maar mevrouw, ik was ook van mening dat de commissies, zeker die waar punten op staan, niet moeten worden afgelast. Ik heb dat ook gisteren gezegd en ik zeg geen geheimen, want dat kan iedereen weten. Maar het is ook zo, zelfs bij jullie, mevrouw: jullie zijn ook niet onfeilbaar en ge kunt een keer iets verkeerd inschatten.

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

(spreekt niet in de microfoon, niet te verstaan)

De heer voorzitter

Wel, laat ons daarmee stoppen. Dat is welles, nietes. Dat is niet de zaak van ... De deputatie is collegiaal, hè? Dat is een college. Daar kunnen wij niet aan uit, hè? Meneer Vercamer, het collegium moet voorzien in een antwoord.

Vraagt nog iemand het woord? Niemand vraagt het woord.
Het volgende punt.

PUNT 17. VRAAG VAN MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

De consequenties van de verkiezingen in Taiwan voor onze contacten met China

De heer voorzitter

17. Vraag van Marc Joris inzake de consequenties van de verkiezingen in Taiwan voor onze contacten met China. En de meerderheid luistert mee en laat zich niet uit haar spel spelen.

Meneer Joris.

DEBATTEN

De heer Joris

Geachte voorzitter, geachte collega's. Zoals in het Nederlandse taalgebied gebruikelijk is, ga ik hier de term 'Taiwan' gebruiken als ik het kleine China op het eiland Taiwan bedoel, hoewel dat eigenlijk 'the Republic of China' heet. Het grote China op het vasteland, waar wij zo'n hartelijke en innige relatie mee onderhouden, noemt zichzelf 'the People's Republic of China' (de volksrepubliek). Dat is verwarrend.

De heer voorzitter

Meneer Joris, een minuutje. Mensen, we zitten in de raad. Straks, op de receptie, mag het geroezemoes zijn. Meneer Joris, ga door.

De heer Joris

Taiwan, dat is dus het kleine China op het eiland, waar wij geen relaties mee onderhouden. Dat kan ook niet, want een van de vaste regels sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog en de oprichting van de beide republieken – Taiwan en de Chinese Volksrepubliek – is geweest: als ge Taiwan erkent, dan schoppen de Chinezen op het vasteland uw diplomaten buiten. Het is een van de twee. Ge moet kiezen: ge onderhoudt handelsrelaties en diplomatieke relaties met Taiwan of met China. Maar ge kunt niet de eigenlijk logische tussenoplossing volgen van ze alle twee te erkennen en met alle twee relaties te onderhouden. Dat om het algemene kader te schetsen. Dat is niet de schuld van de gedeputeerde. Het is de schuld van de Chinese Volksrepubliek. Dat om het algemene kader te schetsen. Nu, daar is in Taiwan de voorbije weken iets zeer merkwaardigs gebeurd. Er zijn verkiezingen gehouden. Dat is bij ons heel gewoon, maar in Azië en nog meer in de Arabische en de Afrikaanse wereld is het zeer uitzonderlijk. En bij die verkiezingen heeft de kandidaat van de regering ...

De heer voorzitter

Meneer Joris. Mensen, een tweede maal: alsjeblijft. De baan is open, hè? Maar wij willen luisteren! Ik moet het toch horen, hè? Ik hoor niks meer, dankzij het geroezemoes. Ga alsjeblijft buiten, als ge niet wilt luisteren, uit fatsoen. Meneer Joris, ga door, alsjeblijft.

De heer Joris

De kandidaat van de Kuomintangpartij, die overigens toenadering wilde tot het grote China, heeft gewonnen, niet met 99,9%, maar met een normale score van 52%. De kandidaat van de oppositie, die meer naar onafhankelijkheid streefde, haalde 46%. Dat is een eerlijke wedstrijd geweest. De Chinese communisten vanuit de Volksrepubliek hebben, om de verkiezingen te beïnvloeden, een paar raketten over het land afgeschoten. Stel u voor: wij houden verkiezingen en een of andere grote mogendheid schiet een aantal raketten waarin kernkoppen kunnen zitten over u heen, om u goed in te peperen: doe wat wij zeggen, stem zoals wij het willen. Wat voor een mentaliteit schuilt daarachter, hè? Het is het enige antwoord dat ze in het grote China op de democratisering in Taiwan kunnen geven. Nu, wie er gewonnen heeft, is eigenlijk niet zo belangrijk. Belangrijk is het feit dat die verkiezingen konden gehouden worden in een land met een door en door Chinese traditie, cultuur en achtergrond en met helemaal geen democratische traditie. In Noord-Italië had ge al een democratische traditie in de middeleeuwen en in Griekenland bestaat ze al 2500 jaar, maar in China is ze er nooit geweest. De gedeputeerde heeft gelijk als hij daarop wijst. Taiwan heeft echter bewezen dat het ondanks die erfenis van autoritaire heersers en een totaal gebrek aan decentralisatie en democratie toch in vijftien jaar tijd een werkzame democratie is kunnen worden. Dat is heel vlug, historisch gezien. En dat is niet altijd zo geweest. In 1996 hebben ze daar voor het eerst vrije en geheime verkiezingen gehouden. En in 2000 heeft de oppositie die verkiezingen kunnen winnen en is er een machtswissel geweest. Dat is de echte waterproef van de democratie. En bij deze verkiezingen is geen chaos geweest, geen burgeroorlog, geen grootschalige fraude, geen geweld. Dat is allemaal op rolletjes verlopen. Met veel poeha en veel fanfare, op zijn Amerikaans. Ze hebben het van de Amerikanen geleerd. Maar het werkt. Er is een fatsoenlijke

democratie, met een echte machtswissel, waar de oppositie soms wint. Dus daarmee is bewezen dat binnen het Chinese cultuurgebied de democratie levensvatbaar is, gewoon door een praktijktest. In de Arabische wereld is de proef helaas voorlopig mislukt, hè? De Arabische revolutie zal geen democratie voortbrengen. Die maakt klaarblijkelijk alleen maar een overgang mogelijk tussen een burgerlijke dictatuur naar een militaire of fundamentalistische dictatuur. Democratie komt daar niet van de grond. In Afrika is het zeer problematisch. Voorlopig ziet het er niet goed uit voor de ontwikkeling van democratieën in Afrika. Maar in China is het gelukt. Wel, als het in Taiwan kan lukken, kan dat in het grote communistische China ook. En de dictators in Peking verliezen daardoor hun laatste greintje schijnbare legitimiteit. Want inderdaad, ik denk dat heel veel mensen in deze zaal zeggen (of denken; ze zullen het nooit openlijk tegen mij zeggen, maar in hun hart denken ze het): “ja, hij heeft wel gelijk met zijn kritiek op het gebrek aan democratie, mensenrechten, vakbondsrechten en van alles, maar er is geen alternatief. China is nu eenmaal altijd autoritair bestuurd. Het kan nu eenmaal niet anders. En als ge aan het politieke systeem begint te prutsen, krijgt ge misschien burgeroorlog en chaos. Laat het dan alstublieft maar zoals het is.” Dat is geen immorele of misdadige redenering. Soms is zo’n redenering een gezond pragmatisme. Maar nu is bewezen dat het fout is. Democratie in China kan wel werken. In Taiwan kon het ook, terwijl dat land voortdurend belaagd, belegerd en bedreigd werd door zijn grote buur. Taiwan had in zijn vijftigjarige geschiedenis alles om een militaire dictatuur te worden. Want niets is zo’n vruchtbare bodem voor een militaire dictatuur als een voortdurende bedreiging van buiten uit. Maar ondanks dat zijn ze het te boven gekomen. En de Chinezen zeggen: ja, maar we moeten dat heel langzaam doen, we moeten geleidelijk hervormen en ge kunt dat niet forceren en zo verder. Maar nu is bewezen dat dat geen echt valabele argumenten zijn, maar puur uitvluchten. Het huidige regiem, waar wij altijd zulke goede zaken mee doen, heeft hier zijn laatste schijn van legitimiteit verloren.

Waar we nu voor staan, is een heel essentiële keuze. Ge hebt een groot China met een voorlopig nog fantastische economische groei. Dat duurt tot de bubbel eens barst. De eerste tekenen daarvan zijn al te zien, hè? Er zijn grote afzetmarkten, prachtige contracten die ge kunt sluiten, investeringen en wederzijdse handelsrelaties. Er zijn massa’s geld te verdienen, Afijn, dat denken ze toch. Maar het is een dictatuur. Daarnaast hebt ge het kleine China, een fatsoenlijke democratie, waar geen mensen geëxecuteerd worden en waar geen concentratiekampen zijn. Tegelijk is het natuurlijk maar een kleine economie. Er zijn minder goede zaken te doen. Wij moeten nu tussen die twee kiezen: met wie van de twee gaan wij relaties onderhouden? En dan kiezen wij – nee, niet wij, maar jullie hier en niet alleen de deputatie hier, maar de Vlaamse overheid, de federale overheid en de Europese Unie: ze kiezen allemaal voor dat grote China met zijn concentratiekampen, zijn massaslachtingen en zijn fantastische winsten. Dat laatste weegt voor hen op tegen het feit dat het kleine China een fatsoenlijk democratisch land is. En dat is het punt dat ik hier wil maken. Wij zouden uit deze verkiezingen het besluit moeten trekken dat we verkeerd bezig zijn met onze relaties met China. Ik zou van de deputatie willen horen of zij de regering in communistisch China nog legitiem vindt. Zo ja, welke legitimiteit heeft die regering? Een democratische legitimiteit? Of wat voor een anders? Het gaat me dus om het soort legitimiteit. Ten tweede zou ik u willen vragen: als ge naar China gaat en contacten hebt met politici, zakenlui, universitair – al die mensen die ge daar ontmoet om champagne mee te drinken, niet? – schuif dan het voorbeeld van Taiwan naar voren. En zeg dan: “kijk eens, uw landgenoten in Taiwan kunnen een fatsoenlijke democratie maken. Neem daar een voorbeeld aan. Waarom doen jullie dat ook niet? Het is bewezen dat het kan.” Dat positieve voorbeeld moet zeker in China verkondigd worden door alle eerlijke mensen. En als dat u contracten kost, als dat ten nadele van uw handelsrelaties gaat: het zij zo. Dan hebt ge uw geweten gevolgd. En dan kunt ge dat misschien compenseren door betere contacten met Taiwan te houden. Het zal wat minder opbrengen. We zullen er wat minder aan verdienen. Maar we zullen het juiste doen. We zullen het fatsoenlijke doen. We zullen de democratische keuze maken en niet alleen de keuze van de dollars en de euro’s, de keuze van het geld. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Joris. Meneer De Buck, het is aan u.

De heer gedeputeerde De Buck

Dank u, meneer de voorzitter.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Vol goede moed.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik zat ongeduldig te wachten op het moment waarop ik het woord zou krijgen. En ik ben blij dat ik nu, na goed geluisterd te hebben, een antwoord kan geven op deze interessante vragen van collega Joris. Inderdaad, collega, omdat dit geagendeerd is voor deze raad en onze voorzitter en ons bureau geoordeeld hebben dat dit van provinciaal belang is, zal ik daar een antwoord op geven. Dat antwoord zal u misschien niet verbazen. Want ik heb ook in het verleden al gesteld dat wij als provincie inzake het innemen van diplomatieke standpunten ten opzichte van landen gebonden zijn door het standpunt van de federale regering of de standpunten die ingenomen worden binnen de Europese Unie. U hebt trouwens op het einde van uw overigens interessante tussenkomst ook op die mechanismen gewezen. Ik zal mij daartoe beperken, meneer de voorzitter. Maar ik zal de collega er toch terloops op moeten wijzen dat Taiwan nog altijd een van de grootste investeerders op het Chinese vasteland is. Dat zal in de toekomst ook zo zijn. Het zwartwitbeeld dat de collega geeft, is in werkelijkheid wel genuanceerder. De verhouding tussen wat we vroeger Formosa noemden en nu Taiwan heet en de Chinese Volksrepubliek verloopt wel op een andere manier dan hier gesteld wordt. Trouwens, meneer de voorzitter, ik zou toch ook willen zeggen: we hebben het nu gehad over verkiezingen en continuïteit van het beleid in Taiwan, maar in een andere buurt van China, in Noord-Korea, hebben we een machtswissel gehad die op een andere manier gebeurd is. Ik verwacht dat de collega misschien op een volgende raadszitting ook daarover zal interpelleren. Maar ik moet dus altijd mijn antwoord kaderen binnen dat legistische kader dat ons opgelegd is. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Buck. Ik zou u toch willen vragen niet altijd uit te nodigen om ook over Korea te praten en de volgende keer nog over een ander land. Het gaat nu nog over China.

Een tweede keer? Alsjeblieft, meneer Joris, probeer het kort te doen, zoals de gedeputeerde.

De heer Joris

Het is toch een beetje komisch dat u altijd wil suggereren dat het eigenlijk geen provinciaal onderwerp is, dat het buiten de provinciale bevoegdheden valt. Als dat zo is, moet u er niet naartoe gaan en moet u geen massa's geld uitgeven aan die reis en die contacten. We zijn er volop mee bezig. Het is zeker een provinciaal thema. Ik heb het zelf gezegd: Europa doet hetzelfde, de federale overheid doet hetzelfde, de Vlaamse overheid doet hetzelfde, maar dat is geen excuus. Het is geen excuus dat de anderen het ook doen. Ik heb vorige week nog een boek gelezen over de schietpartij, de massamoord in Babi Jar in de Oekraïne in de Tweede Wereldoorlog. Het is de enige keer dat de Wehrmacht duizenden joden heeft doodgeschoten. Toen ze thuiskwamen – velen getraumatiseerd – en men hun vroeg waarom ze dat gedaan hadden, zeiden al die brave soldaten: "Iedereen deed het. Alle man deed het. Ik heb dan ook maar meegedaan." Er was één soldaat – Schultz heette hij – die weigerde. Hij zei: "Ik niet." Die werd prompt doodgeschoten. Wie zoudt ge willen zijn van al die mensen? Ik vraag zelfs niet van u iets te doen waardoor ge doodgeschoten wordt. Ik vraag niet van u het leven te riskeren ter wille van een principe. Ik vraag u alleen misschien de woede van uw Chinese handelspartners en uw Chinese contacten te riskeren. Maar echt waar: u gaat het overleven! U gaat zelfs gedeputeerde kunnen blijven. Ik vraag u alleen één moment moedig en principieel te zijn en te zeggen: "De Unie is verkeerd, België is verkeerd en Vlaanderen zit hier verkeerd. Maar wij, ik, die ene soldaat Schultz, die neemt een moreel juiste beslissing. Die gaat aan de kant van de democratie staan, niet aan de kant van de dictators en de concentratiekampen." Dan zult u een dapper man zijn. U zult misschien een reprimande krijgen van federale zijde, een reprimande van ...

De heer voorzitter

Meneer Joris, let op uw woorden. We zijn hier altijd fatsoenlijk. We mogen elkaar niet uitmaken voor lafaard of voor niet moedig zijn. Het is gesloten. Meneer De Buck, moet u nog antwoorden of mag ik het afsluiten.

De heer gedeputeerde De Buck

U mag rustig afsluiten, meneer de voorzitter. Mijn antwoord was duidelijk.

De heer voorzitter

Het leidt niet tot debat. Het grote gelijk zit altijd aan deze kant. We gaan door. Punt 18. We zijn dat ook niet van u gewoon, meneer Joris.

PUNT 18. VRAAG VAN GEERT DE ROO (OPENBARE ZITTING)

Het Witboek interne staatshervorming en de gevolgen voor het Regionaal Landschap Meetjesland, cf. de aspecten 'Overheveling van Vlaamse overheid naar provincies' en 'Fusie één Streeknetwerk Meetjesland'

De heer voorzitter

Vraag van de heer De Roo inzake het Witboek interne staatshervorming en de gevolgen voor het Regionaal Landschap Meetjesland, cf. de aspecten 'Overheveling van Vlaamse overheid naar provincies' en 'Fusie één Streeknetwerk Meetjesland'.

Meneer De Roo, u heeft het woord.

De heer De Roo

Dank u wel, meneer de voorzitter. Beste collega's, het is zo dat het Meetjesland ook is aangeduid als proeftuin voor een streeknetwerk. Het regionale landschap is gevraagd om deel te nemen aan de voorbereidende gesprekken. We hebben dat ook gedaan. Het ganse verhaal is voorbereid door de mensen van het streekplatform en door de vergadering van de commissie Gemeenten. Maar nu is de raad van bestuur van het regionale landschap van oordeel dat we eigenlijk niet kunnen meestappen in het ganse verhaal. We zijn decretaal gebonden aan bepaalde regels. Ook weten wij nog altijd niet hoe de toekomst eruitziet. Het is zo dat de regionale landschappen zouden overgedragen worden aan de provincies. Nu, de tien gemeenten die ons werkgebied behelzen, maken 6% van het budget uit. De rest van ons budget komt van het ANB, de dienst Erfgoed, Europa en vooral ook van de provincie. Vandaar onze terughoudendheid. We moeten de grootste sponsors eigenlijk toch in ere houden, denk ik. Ik krijg het verslag van de commissie Gemeenten. Daar staat in: wij hebben een brief gestuurd naar de gemeenten om te kunnen verduidelijken waarom wij niet meedoen en we hebben gevraagd om op de colleges gehoord te worden. Vervolgens staat in het verslag dat de colleges beslissen geen delegatie te ontvangen. Verder mag het regionale landschap geen afwachtende houding aannemen. Het mag zich ook niet verstoppen achter beslissingen op Vlaams of provinciaal niveau die nog jaren zouden kunnen uitblijven. Nu, ik vond mij nogal aangesproken. Datzelfde geldt vooral ook voor de raad van bestuur. We weten eigenlijk niet goed wat we moeten doen. De tien gemeenten zijn ons werkgebied, maar de andere, hogere overheden zijn de grote sponsors. Nu is mijn vraag naar de deputatie of naar de provincie toe: hoe staat de provincie momenteel tegenover het streeknetwerk? Dank u wel.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Goed, dank u wel.

Vraagt nog iemand het woord? Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, meneer de voorzitter, collega's, ...

(De eerste zinnen zijn niet te verstaan doordat het geluid wegvalt)

Wij hebben toen wel gezegd dat we aan die voorbereidende werkzaamheden wilden deelnemen. We volgen die zaak bijzonder geïnteresseerd op. Recentelijk hebben we ook informele contacten gehad. Daar moet ik het vandaag niet over hebben. Maar we gaan morgen een nota in de deputatie brengen. Daarbij zullen we onze houding definitief vastleggen. Dan is het ook klaar en duidelijk. Wij stellen ons een beetje terughoudend op in wat daar gebeurt vandaag, temeer als we zien wat men daar gaat doen. Men gaat daar een kleine raad van bestuur maken om efficiënt te kunnen werken. Dat is goed. Ze spreken zelf over een aantal van twaalf tot achttien. Wij zullen daar mogelijk één plaatsje in krijgen, terwijl we al wat daar gebeurt in die streek rond samenwerking wel voor een groot stuk mee betoelagen vanuit de provincie. We zijn daar op vele vlakken actief. Het behoort trouwens tot onze opdracht conform artikel 2 van het huidige provinciedecreet dat wij (1) aan bovenlokale taakbehartiging doen en (2) optreden als streekbestuur. Wij zeggen daarbij altijd vanuit alle provincies in Vlaanderen, maar zeker vanuit deze provincie, dat wij een goed geplaatst bestuur zijn. We zijn als bestuur democratisch verkozen en controleerbaar, om inderdaad op een variabele schaal naar gelang het thema te werken. Als we in de toekomst ons opnieuw zouden insluiten in vaste, afgebakende subregio's, verzaken we aan die opdracht en aan die mogelijkheid om maatwerk te leveren op een variabele schaal naar gelang het thema. Dat zou dus niet goed zijn, denk ik. Maar we hebben afgeleerd om de mensen gelukkig te maken tegen hun goesting. Als men experimenten wil doorvoeren, is dat geen enkel probleem. Dat moet men dan maar doen. Maar men mag van ons dan niet vragen dat wij de financiering op ons zouden nemen voor een opdracht die men krijgt vanuit Vlaanderen. Ofwel staat men dan zelf in voor die financiering, ofwel is het de opdrachtgever die voor die financiering moet instaan. Die opdrachtgever is in dit geval Vlaanderen, op vijf plaatsen in Vlaanderen, in elk van de provincies. Dus eigenlijk is onze houding: de provinciale taakstelling van artikel 2, daar staan wij toch altijd voor. Ik herhaal het nog even: 1. bovenlokale taakbehartiging; 2. optreden als streekbestuur en 3. (volledigheidshalve; anders zoudt ge denken dat ik artikel 2 niet goed ken) het ondersteunen van andere besturen op hun verzoek. Dat ondersteunen gebeurt dus niet vanuit een paternalistische visie: we helpen u omdat we u graag helpen ("om elkaar, om elkaar te helpen, nietwaar"). Nee, we doen het op hun verzoek. Als ze logistieke ondersteuning en andere hulp nodig hebben, zijn wij bereid om die te geven. Dat is het eerste punt.

Het tweede punt: de lopende interne staatshervorming maakt het onmogelijk vandaag uitspraken te doen over de toekomstige rol van de provincie in een aantal beleidsdomeinen. Men zegt dat bovenlokale taakbehartiging geen enkel probleem zal blijven met betrekking tot de grondgebonden bevoegdheid. Maar met betrekking tot de persoonsgebonden bevoegdheden moet je per sector specifieke decreten krijgen. Die besprekingen zijn bezig. Het is trouwens een beetje vervelend voor de provincie. Je moet dan aan programma's gaan schrijven en we weten nog niet goed waarover het zal gaan.

Het derde punt: we hebben de overtuiging dat een dergelijke principiële keuze voor de toekomst een aangelegenheid is die beter het voorwerp uitmaakt van besluitvorming door de nieuw verkozen raden en ook door de nieuwe verkozen provincieraad en de nieuw verkozen deputatie. De verkiezingen van de raad zullen gebeuren op 14 oktober. De installatie van de deputatie gebeurt op 3 december, de eerste werkdag van die maand.

Ten vierde: er is het principe om bij de implementatie van het provinciale beleid inzake bovenlokale taakbehartiging de verschillende subregio's maximaal op gelijke wijze te behandelen. Oost-Vlaanderen is groter dan het Meetjesland. Er zijn trouwens ook verschillende omschrijvingen in het Meetjesland, hè? Groot Meetjesland, Klein Meetjesland, Kirnmeetjesland, noem maar op. Dat is ook al niet simpel. Maar wij moeten dus al die subregio's in onze provincie (niet op dezelfde, maar wel) op een gelijkwaardige manier behandelen. Anders zijn we niet goed bezig vanuit de provincie.

Conclusie: wij volgen wat daar gebeurt met interesse. We zijn eigenlijk niet van plan om ons daar au fond in te engageren. Wij volgen dat alleen al met interesse omdat we geïnteresseerd zijn in een

'multilevelgovernmentssystem'. We kijken welke effecten daarin zitten. We kunnen daar misschien zelf ook uit leren. En wij gaan de engagementen die we in die regio met de openbare besturen, de gemeenten, de OCMW's, de polders en noem maar op aangegaan hebben, honoreren. Op naar het middenveld en naar de organisaties. Ook naar de organisatie waarvan u de voorzitter bent. Daar zullen wij onze engagementen die lopende zijn, honoreren. Er is geen enkele reden om die stop te zetten. Maar wij gaan de financiering niet op ons nemen van wat daar gebeurt in het kader van het streeknetwerk. Tot zover, denk ik, een duidelijke positie van de deputatie.

De heer voorzitter

Meneer De Roo, voldoet dat? Dan gaan we door.

PUNT 19. VRAAG VAN GEERT DE ROO (OPENBARE ZITTING)

Het RUP Maldegemveld en de kansen voor landbouw (landbouwstudie)

De heer voorzitter

We gaan verder met de heer De Roo, inzake het RUP Maldegemveld en de kansen voor landbouw (landbouwstudie).

De heer De Roo

Goed, dank u wel, meneer de voorzitter. Momenteel is in volle voorbereiding een RUP, gaande rond het Drongengoed Maldegemveld. Het gaat over meer dan duizend hectaren, die in een voorlopig plan zijn opgenomen – een voorlopige werkkaart, zoals men het noemt. Van die oppervlakte is 70% in gebruik van landbouw. Vanuit de landbouwsector wordt gevraagd om een LER op te maken, gezien de grote impact van de landbouw op dit gebied. Tot nu toe hebben wij eigenlijk geen weet gehad dat dit zou gebeuren. Nochtans is het zeer belangrijk. Die werkkaart heeft eigenlijk al grote gevolgen. De landbouwgronden die gebruikt worden, liggen in een landschappelijk waardevol gebied. Het is eigenlijk een volwaardig landbouwgebied. Maar die gronden zijn nu sterk in waarde verminderd. Ik geef een voorbeeld van een landbouwer van 59 jaar, die wil stoppen omdat hij met pensioen wil gaan. Het is een geval dat ik heel goed ken. En zo zijn er meerdere. Die man wil volgend jaar stoppen. Hij is gans zijn leven landbouwer geweest. Eerst heeft hij de boerderij overgenomen van zijn ouders en zijn broers en zusters uitgekeerd. Dan heeft hij van de eigenaar landbouwgronden gekocht. Anders was hij ze kwijt. Dit zijn mensen die stoppen met veel eigendom, maar zonder geld – om zo duidelijk te zijn. En nu ziet die man zijn bedrijf gehalveerd in waarde. U hoort mij goed: het is gehalveerd in waarde – door een plan dat eigenlijk nog niet kan gebruikt worden, niet rechtsgeldig is, maar wel zeer grote gevolgen heeft. Vandaar zou ik willen vragen om snel duidelijkheid in gans dit gebied te creëren, maar dan op een manier waarin de grootste gebruikers worden erkend. Daarvoor zou een landbouweffectrapport op zijn plaats zijn. En mijn vraag is: zou de deputatie kunnen aangeven naar hogere overheden toe of die mogelijkheid erin zit? Dank u wel.

De heer voorzitter

Vraagt iemand het woord? Nee? Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

Meneer de voorzitter, het antwoord hierop zal door mij gegeven worden wat het aspect van de ruimtelijke ordening betreft en door collega Vercamer wat het aspect van de landbouw in dezen betreft. Want we moeten eigenlijk dat geheel toch in een bepaald algemeen kader plaatsen. Het gewestelijke RUP Maldegemveld strekt zich voor een deel uit in de provincie West-Vlaanderen en hoofdzakelijk in de

DEBATTEN

provincie Oost-Vlaanderen. Er is inderdaad een stuk van Beernem bij betrokken, maar anderzijds hebben we op Oost-Vlaams gebied Maldegem, Knesselare, Zomergem en Aalter, die gevat zijn in dit RUP. Dit RUP kadert in de afbakening van de gebieden van de agrarische en natuurlijke structuur. We kennen allemaal het verhaal van het Structuurplan Vlaanderen. Daarbij werd gesteld dat via bestemmingsplannen 750 ha agrarisch gebied zou vastgelegd worden, 150 ha natuurgebied, 53.000 ha bosgebied en 34.000 andere groengebieden. Dit impliceerde dat er een aantal hectaren natuur- en bosgebied zou bij komen en dat een aantal hectaren landbouwgebied zou verloren gaan. De Vlaamse regering heeft in 2001 al de beslissing genomen om de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur aan te pakken. In 2003 heeft ze reeds 86.500 ha bestaand natuurgebied aangeduid. In een tweede fase worden sinds 2004 de landbouwgebieden en de resterende natuur- en bosgebieden afgebakend. Eerst wordt een ruimtelijke visie opgesteld. Daarna wordt via gewestelijke uitvoeringsplannen vastgelegd welke agrarische gebieden bij voorkeur moeten bestemd blijven voor landbouw. Midden 2009 was in die context reeds 538.000 ha agrarisch gebied vastgelegd. Dat zijn de zogenoemde herbevestigde agrarische gebieden. Maar de Vlaamse regering heeft op 7 mei 2010 beslist om verder voortgang te maken met dat afbakeningproces. Hiertoe werd een coördinatieplatform opgericht. Dat coördinatieplatform heeft een programma opgesteld voor 2011. Op dat programma voor 2011 komt inderdaad ook Maldegemveld voor. Er is een procesnota opgesteld. Daarover is de eerste keer vergaderd op 8 november 2011. Maar collega Vercamer zal u de rest van het verhaal vertellen. Tot zover.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Ja, voorzitter, die protestnota is een belangrijk document, want daarin staat inderdaad iets wat u toch enigszins moet geruststellen, collega. Er staat duidelijk in dat de volgende onderzoeken in deze fase expliciet zullen worden uitgevoerd: "detailonderzoek op perceelsniveau naar de ligging van de bestaande landbouwbedrijfszetels, huiskavels ...

(hier valt het geluid weg)

... en het onderzoek naar de noodzakelijke uitbreidingsperimeters rond landbouwbedrijfszetels in (of grenzend aan) bouwvrije gebieden." Het wordt nog eens herhaald. Er staat ook: "onderzoek naar de mogelijke landbouweconomische effecten van de verschillende planvoorstellen voor de bestaande landbouwbedrijven." Er komt dus een landbouwtoets. Ik denk dat dat de beste waarborg is dat in alle objectiviteit zal geoordeeld worden. Dat afbakeningproces moet doorgaan, maar we zullen er mee over waken vanuit de provincie. Dat zal het voorwerp uitmaken van onze advisering, dat dat ordentelijk gebeurt, ook en vooral naar de landbouw, omdat die nu eenmaal de grootste ruimtegebruiker is in die omgeving.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Vraagt nog iemand het woord? Nee? Dan gaan we over naar punt 20.

PUNT 20. VRAAG VAN RIK FRANCK (OPENBARE ZITTING)

Vraag naar bestemming, activiteiten, de overeenkomst met de Vlaamse overheid ... inzake het Provinciaal Erfgoedcentrum Ename

De heer voorzitter

Een vraag van de heer Rik Franck naar bestemming, activiteiten, de overeenkomst met de Vlaamse overheid inzake het Provinciaal Erfgoedcentrum Ename.

Meneer Franck.

De heer Franck

Dank u, voorzitter. Een deel van de inleiding is al gezegd geweest bij vorige punten. Daarmee kom ik onmiddellijk naar de kern zelf. Op een zeer informele manier kwamen we te weten dat het erfgoedcentrum begin januari ging opengaan. Ik had verwacht dat het bestuur ten minste de leden van de vierde commissie zou informeren of zelfs het punt zou agenderen in deze provincieraad. Het gaat ten slotte om een gebouw dat zeer veel geld gekost heeft aan de gemeenschap. Maar blijkbaar vond men dit niet nodig. Meer nog: na mijn vraag om het te agenderen op de vierde commissie heeft men geoordeeld dat deze commissie niet moest doorgaan, omwille van de redenen die daarjuist gezegd zijn. Nu, ik heb begrepen dat ondertussen een aantal leden van de meerderheid het erfgoedcentrum bezocht heeft. Ik hoop dat we daar misschien een verslag zullen van krijgen. Collega's, het erfgoedcentrum heeft een lange geschiedenis achter de rug. Het is oorspronkelijk geconcipeerd als een bezoekerscentrum voor de absoluut unieke abdijsite in Ename. Gaandeweg zijn er andere opties overwogen voor de site en het gebouw. De hoge kostprijs en het verdwijnen van de grote promotor van het gebouw uit de deputatie hadden tot gevolg dat men het project is gaan heroriënteren en vooral dat men naar financiën is gaan zoeken. Er waren beloftes van het Vlaams Gewest over medefinanciering, maar door andere opties van onze Vlaamse ministers, onder andere over de functie van de provincies in de toekomst op het vlak van erfgoed en cultuur, bleek dat van die beloftes niets in huis ging komen.

Blijkbaar is er nu toch een oplossing, maar de gegevens kennen we nog niet. De vraag naar die gegevens is een van de vragen die ik ging stellen in de commissie. Hoeveel betaalt het Vlaams Gewest en hoelang zal het Vlaams Gewest deze gebouwen eventueel huren? Wat is de tegenprestatie van de provincie? Verhuren we de gebouwen? Gaan wij die gebouwen zelf inrichten? Doen wij het onderhoud? Zorgen wij voor de energie? En over welke oppervlakte gaat dat, zeker in vergelijking met het volledige gebouw? Ook de invulling door de provincie is me onduidelijk. We hebben in Ename een provinciaal museum dat te krap behuist is. Bij een bezoek door de vierde commissie bleek dat de museumruimte te klein is en te weinig mogelijkheden heeft om nieuwe tentoonstellingen en nieuwe opstellingen te presenteren. Ook bleek dat de personeelsruimte absoluut in slechte staat is. Dat is iets wat de bezoekers niet te zien krijgen. Er is onvoldoende ruimte om goed te kunnen werken. De verhuizing van het museum naar de site in Ename zou de mogelijkheid geven aan het personeel om via een aantrekkelijke publiekswerking met wisselende opstellingen, tijdelijke tentoonstellingen en een uitgebreid depot het museum een nieuw elan te geven. Mijn vragen zijn hier: zijn er al plannen om het museum te verhuizen? Is er ruimte voor de opslag van de depotstukken? Is er ruimte voor het personeel? Ik weet dat het Ename Expertisecentrum hier een moeilijk probleem is, zeker vanuit het verleden. Het is gevestigd in een aantal containers op de site. Ik heb een van die containers bezocht en ik denk: moest de arbeidsinspectie daar komen, dan zouden we waarschijnlijk een boete krijgen. Nu, het centrum was niet echt geliefd in deze raad en het kwam onder vuur te liggen. Het gevolg is dat de provincie dit centrum langzamerhand minder en minder ondersteunt en nu enkel nog projectwerking doet. We kunnen er echter niet omheen dat dit centrum Ename op de kaart heeft gezet. De ontsluiting van het erfgoed wordt geregeld door het Ename Charter. Dit charter wordt erkend door een groot aantal landen. Het is ondertekend in Canada. Ik denk dat de provincie hier een kans heeft gemist. Nu, de vraag is eigenlijk: wordt het expertisecentrum opgenomen in het nieuwe gebouw, of moet het in de containers blijven? En als er een nieuwe werkplaats is gevonden voor het expertisecentrum, wat gebeurt er dan met de containers? Immers, zolang die blijven staan waar ze nu staan, heeft de gewone bezoeker de indruk dat het gebouw en de site niet af zijn. En dan: gaat het Ename Charter op de een of andere manier ook in het erfgoedcentrum aan bod komen? Dan nog een aantal andere praktische vragen over onze rol in dit erfgoedcentrum. Is het de bedoeling dat de diensten van de provincie – ik denk aan de directie en aan de transversale cel Cultuur – hun intrek nemen in dit gebouw? Als dat zo is, kan dat planologisch? Is onderzocht of de functie 'kantoor' mogelijk is? De Vlaamse gemeenschap, de gemeente en de provinciale diensten zullen daar misschien zitten. Is dat toegestaan? Is er een refter? Is er een kantine? Het lijkt me onontbeerlijk dat een museum dat mikt op scholen in een ruimte voorziet waar de bezoekers hun picknicken kunnen gebruiken of iets kunnen

DEBATTEN

drinken. Kan dat planologisch? Is er personeel voor voorzien? Wat is de invulling door de provincie? Gaan we ons beperken tot tijdelijke tentoonstellingen, zoals de openingstentoonstelling? Is er aandacht ...

De heer voorzitter

Meneer Franck, een minuut. Mensen, het is de voorlaatste tussenkomst en de heer Franck is aan het woord. Alsjeblieft.

De heer Franck

Ja. Is eraan gedacht om een permanente collectie tentoon te stellen? Wat is de functie in het geheel van de provinciale musea (Velzeke, Mola, Ename)? En wat is ten slotte de rol van het centrum in de taken die Vlaanderen oplegt via minister Schauvliege voor het roerend erfgoed en minister Bourgeois voor het onroerend erfgoed?

Heel kort nog samengevat: ik weet dat er een masterplan is opgesteld. Wij hebben daar nog altijd geen kennis van. Ik weet dat er een overeenkomst is met de Vlaamse gemeenschap voor het huren van een deel van de gebouwen. Wij hebben die overeenkomst nog altijd niet gezien. Eigenlijk was dat de vraag die ik zou gesteld hebben in de commissie. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe, ik ken u als een welbespraakt man. Die reeks vragen wil ik u graag horen beantwoorden. Ik ben zeer benieuwd!

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, ik zal die vragen natuurlijk graag beantwoorden. Maar meneer Franck zal het me niet kwalijk nemen als ik ze in deze vergadering niet allemaal beantwoord, nu ik eigenlijk slechts enkele regels op papier gekregen heb. Als u mij die tekst geeft, wil ik die vragen natuurlijk punt voor punt beantwoorden.

Eerst en vooral wat betreft het Provinciaal Erfgoedcentrum. Dat opent op vrijdag 10 februari om 17.00 uur. En ik denk dat alle collega's daarvoor gisteren of vandaag een uitnodiging gekregen hebben. Vandaag, zegt meneer Beke. Dat het zo laat is, is enkel te wijten aan de agenda van de excellentie. De datum is driemaal verlegd. Nu zou u kunnen zeggen: ja, u moet daar geen rekening mee houden. Maar gelet op de inspanningen die zij en ook minister Bourgeois uiteindelijk dan toch gedaan hebben, dachten wij als deputatie dat het hoofs en beleefd was om de agenda's van de beide ministers te respecteren. In elk geval, op vrijdagavond 10 februari, om 17.00 uur, wordt u allemaal uitgenodigd voor de opening. En er zal nadien voor het publiek een openingsweekend zijn op de twee volgende dagen, 11 en 12 februari. Nu, in tegenstelling met wat gesuggereerd wordt, is het zo dat het Provinciaal Erfgoedcentrum reeds meermaals aan bod is gekomen, zowel in de provincieraad als in de commissie. Dat was onder meer in de raad van 17 mei 2011. Daarin zijn het cultureelerfgoedbeleidsplan, het protocol tussen de provincie en de Vlaamse regering en het cultuurconvenant met de minister uitvoerig aan bod gekomen en zelfs voorgelegd aan de raad, want de raad heeft ze goedgekeurd. Ten tweede: in de provincieraad van 26 januari 2011 (dat is iets langer geleden) werd het addendum bij het cultureelerfgoedbeleidsplan besproken en voorgelegd aan de raad. De raad heeft er toen over gestemd. Ten derde: de vierde commissie van 5 oktober 2011 heeft vragen besproken, ik denk zelfs van u, over het provinciale erfgoedbeleid en het depotbeleid. Die commissie heeft naar aanleiding van die vragen een antwoord gegeven op de inhoud die moet blijken uit de twee convenanten die ons provinciale depotbeleid in zekere zin stroomlijnen. En ten vierde: onze commissie heeft op 27 oktober 2011 (en dat is zeer recent) antwoord gegeven op de vraag over de inhoud van het Provinciaal Erfgoedcentrum. In dat antwoord werden de drie pijlers geschetst waarop de werking van het Provinciaal Erfgoedcentrum steunt. Ik herhaal ze straks even. Ik wil ook nog zeggen: ten vijfde werd deze zaak eveneens besproken in de

provincieraadzitting waarin de projectdossiers voor de aanwerving van het depotpersoneel werden voorgelegd aan de raad.

Nu, de invulling van het Provinciaal Erfgoedcentrum, beste collega, is geen nieuw beleid. Het gaat om het provinciale erfgoedbeleid zoals dat al jarenlang door ons provinciebestuur werd gevoerd. Dat wordt nu geconcentreerd op één plaats aan het publiek getoond. Dit geldt zowel voor het erfgoedbeleid, voor het regionale depotbeleid als voor de werking van het PAM Ename. Dit erfgoedbeleid wordt uitvoerig toegelicht in het cultureelerfgoedbeleidsplan 2009-2014, dat in de provincieraad van 17 mei 2011 hier werd voorgelegd en goedgekeurd. Bovendien werd in de Beleidsnota 2011 al melding gemaakt van het Provinciaal Erfgoedcentrum als hefboom voor het depotbeleid. Dus in het inleidende gedeelte van onze Beleidsnota 2012 wordt uitgebreider aandacht besteed aan dit Provinciaal Erfgoedcentrum, bij de directie Cultuur, bij het depotbeleid van de transversale cel en bij de werking van het PAM Ename-Velzeke. Wij zijn gisteren met een aantal mensen de site ter plaatse gaan bekijken, de functie van de opvolging van de geplande tentoonstelling. Wij hebben daar ook de conservator van Ename ontmoet. En ik kan u zeggen – men kan dat tegenspreken – dat de diensten van het museum van Ename bijzonder tevreden zijn met de locatie die ze daar gekregen hebben. Ze hebben hun intrek daarin genomen en dat blijkt tot volle voldoening van alle betrokkenen perfect te integreren en perfect te verlopen. Ook de bibliotheek is daarin ondergebracht.

Wat uw vraag betreft, als ik me goed herinner, over het EC, dus het erfgoedcentrum van Ename: u weet dat wij in de provincie op een bepaald moment beslist hebben om die activiteiten en de samenwerking stop te zetten. Die beslissing is dus ook uitgevoerd. Wat betreft het project Europa Nostra (hoe heet het ook weer exact: Francia Media), dat uitgebreid toegelicht en goedgekeurd is: wij zijn ermee akkoord gegaan dat twee van de medewerkers van dit erfgoedcentrum voor de tijd van dit twee jaar durende project één lokaal bekleden (of bezetten, zoals u wilt) in het erfgoedcentrum. Voor de rest is het zo dat nu in samenwerking met de diensten van de minister zal uitgekeken worden hoe wij dat erfgoeddepot verder moeten invullen. U weet dat het is bestemd voor het erfgoed van Oost-Vlaanderen, voornamelijk ook voor het archeologische erfgoed. Wij zijn een pilotproject. Het is het eerste erfgoedproject, in die zin dat het in gans Vlaanderen, over alle provincies heen, uitgebouwd en gesteund zal worden. U weet dat wij daarvoor een subsidie krijgen van 250.000 euro. Die hebben we ook al dit jaar gekregen, zelfs zonder dat we een tegenprestatie hebben moeten verrichten, om dat woord te gebruiken. Ik zal niet zeggen dat die subsidie diende als smartengeld. Dat mag ik zeker niet zeggen. Maar het diende toch om een deel van de outillage te bekostigen. Het is een project, dat vijf jaar zal lopen. Dat is hier al naar voren gebracht. En ik hoop dat u allemaal aanwezig zult kunnen zijn op 10 februari, zodanig dat u werkelijk het prachtige gebouw binnenin zal kunnen bekijken. Ditmaal ziet u het dan niet naakt, maar aangekleed met een tentoonstelling over textiel, zeer precair onroerend erfgoed dat zeer fragiel is. En daarmee zullen we dan ook – ik zou zeggen: de spits afbijten van de erfgoedprojecten in Vlaanderen. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

Dank u. Nogmaals: de vragen gingen gesteld worden in de commissie, hè? Dat was niet mogelijk. Nu, het enige wat ik eigenlijk wel wil weten en wat ik nog niet gezien heb, is de overeenkomst tussen de provincie en het Vlaamse gewest. Dat is volgens mij nog niet in een raad of een commissie gekomen. Daardoor weet ik niet hoeveel oppervlakte van het geheel wordt ingenomen door het gewest en ook niet wat de financiële tegemoetkoming daarvoor is. U kan mij tegenspreken. Het kan zijn dat ik iets over het hoofd gezien heb, maar daarvoor lijkt het me een te belangrijk punt.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, kort. Het is inderdaad in de commissie besproken. Het is voorgelegd. Ik citeer uit het hoofd. Het is ongeveer 1500 m². De kostprijs – ik citeer uit het hoofd, nee, ik bedoel niet de kostprijs, maar de retributie die wij krijgen, is 250.000 euro gedurende vijf jaar. Het convenant is zo getekend door de deputatie. En dat is hier besproken. Maar het is geen enkel probleem om u daarvan een kopie te bezorgen. Die ligt op mijn bureau. Dat is punt 1. Nu, wat uw vragen voor de commissie betreft: indien u die daar zou gesteld hebben – wat natuurlijk perfect is – had ik ze op voorhand toch willen kunnen inzien om u in de tijd te antwoorden op elk punt. Dus tot slot herhaal ik: indien u nog vragen hebt, bezorg mij de gehele vraagstelling. Ik zal daar gedetailleerd schriftelijk op antwoorden. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Beke.

De heer Beke

Ja, voorzitter, drie vragen. Het eerste punt: ik weet niet waar de collega het vandaan haalt dat we met een meerderheid daar zouden geweest zijn. Bij mijn weten is dat niet zo. Dat sluit niet uit dat wij zoveel commissies terug wel de intentie hadden om met de commissie een werkbezoek te brengen aan dat pand, maar dat is niet doorgegaan. Het plan ligt daar nog, maar goed, dat is dan een zaak voor de commissie. Het tweede punt: ik heb gehoord van iemand van het expertisecentrum dat men een nieuw onderkomen zou gevonden hebben of eventueel kunnen vinden in het pand van het OCMW van Oudenaarde. Ik weet niet of dat juist is. Het is inderdaad zo dat de mensen die belast zijn met het Francia-Media project (daar geven wij geld voor; het is een zeer belangrijk project, ook voor onze provincie) gehuisvest zijn in het nieuwe gebouw. Dat betekent in die context dat de containers leeg komen te staan als de verhuizing naar het OCMW doorgaat. En dan is het inderdaad de vraag of wij die containers gaan verkopen, wat wij ermee gaan doen, want ze zijn eigendom van de provincie. Een laatste puntje: we hebben inderdaad vandaag de uitnodiging ontvangen. Daar zit ook een folder bij over dat erfgoedcentrum. Ik heb die folder vlug gelezen, maar iets valt mij toch op, namelijk dat daar bij de kalender voor het jaar 2012 vermeld wordt een tentoonstelling, die een initiatief zou zijn van het museum. Die informatie heb ik tenminste gekregen van mevrouw Van de Walle, een dochter van professor Van de Walle. De tentoonstelling is eigenlijk een beetje een hommage aan professor Van de Walle, die een van de grondleggers is van de site, dus ook van het museum. Zijn dochter is daar met het museum mee bezig. En dit wordt hier nu opgenomen bij het erfgoedcentrum. Ik denk dat hier dan God alleen moet hebben wat God toekomt, maar de keizer wat de keizer toekomt. We moeten er wel op letten dat men daar niet in elkaars vaarwater zit en dat in een goede verstandhouding gewerkt wordt. Maar dat staat hier bij de kalender van het erfgoedcentrum. Het is een punt waar we niet over vallen, maar ik geef het gewoon mee. En ik denk dat het ook belangrijk is dat het erfgoedcentrum de site en het museum als een zeer bevoorrechte partner dicht aan het hart koestert. Dat geldt zeker omdat het op die site zit en eigenlijk maar betekenis krijgt en daar gekomen is dankzij die site. Dan moet zij niet in de folder zeggen: u kan ook nog eens een bezoek brengen aan het museum. Ik denk dat dat te afstandelijk is.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Ik wil daarop alleen zeggen dat inderdaad de interactie belangrijk is tussen de drie belangrijke culturele polen in deze regio van Vlaanderen, namelijk Velzeke (de Romeinse en pre-Frankische tijd), Ename enzovoort (de volle middeleeuwen) en dan natuurlijk het erfgoedcentrum. Dat erfgoedcentrum is geen museum, hè? Laat ons zeer duidelijk zijn, beste collega's: dit is geen derde museum op deze beperkte plaats. Dit is een erfgoedcentrum voor heel Vlaanderen, waar de depots die overal uit de grond komen

van kerken die gesloten worden enzovoort op een tijdelijke manier zullen gereinigd, gerestaureerd en teruggebracht worden. Dat is de bedoeling. Daarvoor krijgen we geld. Het is evident dat wij natuurlijk de link met onze twee – ik zou zeggen: eigen – kinderen, links en rechts, Velzeke en Ename, moeten aanhalen. Dat is ook de bedoeling. U zal het allemaal zien. Het is een heel mooi gebouw, een groot gebouw. Het is natuurlijk niet direct een plaats die mij bekend is om te picknicken. Maar er is wel een aantal auditoria. Er is wel in de zomer een zeer grote weide, met een vijver. En ik moet u zeggen, als ik die vraag van u nog mag beantwoorden: er is ook een mooie en zeer grote cafetaria, een gelagzaal, die volledig ingericht wordt in retrostijl. Dat zal zeer attractief zijn. U zal het zien. Iedereen kan daar zijn boterhammekes opeten, enzovoort.

Om een lang verhaal kort te maken, voorzitter, ik ga er niet te veel over zeggen. Om uw nieuwsgierigheid te prikkelen, nodig ik u allemaal uit voor dinsdag, eh ... vrijdag 10 november, eh ... februari aanstaande.

De heer voorzitter

Het is zeer goed, meneer de gedeputeerde. Maar na zo'n lang verhaal kunt ge u wel een keer vergissen in een datum.

Vraagt nog iemand het woord over het erfgoedcentrum? Neen? Het is uitgeput, letterlijk. Ik sluit dit punt af.

PUNT 21. VRAAG VAN ANNEMIE PEETERS-MUYSHONDT (OPENBARE ZITTING)

"Electrabel rekent dubbele vergoeding voor contractbreuk", mogelijke actie vanwege deputatie?

De heer voorzitter

Het laatste punt. En we blijven en we luisteren. Het is het laatste punt, dames en heren. Een vraag van mevrouw Muyshondt inzake "Electrabel rekent dubbele vergoeding voor contractbreuk", mogelijke actie vanwege deputatie?

Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Muyshondt

Dank u wel, voorzitter. Ik zal nog even het licht aan laten in deze raad, voordat we andere dingen doen. Ons provinciebestuur organiseerde afgelopen zomer een groepsaankoop. En ik moet zeggen: ik denk dat dat een zeer groot succes was, want ruim 30.000 Oost-Vlamingen hebben daarop gereageerd. Waarschijnlijk is twee derde daarvan effectief overgestapt, of nee, één derde is effectief overgestapt naar een andere leverancier. Ik was daar ook op ingeschreven. Ik heb op voorhand bij Electrabel wel de nodige inlichtingen gevraagd en gezegd: kijk, hoe zit dat, als ik via die groepsaankoop overstap? Ik heb van Electrabel zeer goede uitleg gekregen. Men zei: mevrouw, dat hangt af van het lopend contract dat u hebt. Als uw contract afloopt vóór 31 augustus hoeft u geen vergoeding te betalen. Loopt uw contract nadien af, dan moet u zorgen dat u tijdig melding maakt van contractbreuk, maar dan zal u toch wel een vergoeding aangerekend worden. Ik denk dus dat zij mij daarover wel goed hebben ingelicht. Maar nu moet het provinciebestuur van Antwerpen vaststellen dat Electrabel aan cliënten die overgestapt zijn weer een dubbele vergoeding aangerekend heeft, deels voor het leveren van gas en deels voor het leveren van elektriciteit. Ik heb dat vooral via de provincie Antwerpen vernomen. Vorig jaar heeft de Federale Ombudsdienst Electrabel daarvoor teruggefloten en gezegd: dit kan niet. Toen heeft Electrabel inderdaad restitutie gedaan. Maar we zijn hier niet in de provincie Antwerpen. We zijn in de provincie Oost-Vlaanderen. Vermits wij nu ook onze eigen groepsaankoop hadden georganiseerd, had ik toch graag geweten hoever het hier zit met mensen die aangesloten waren bij andere leveranciers en die overgestapt zijn. Zijn daar ook gedupeerden bij? Is de provincie daarvan in kennis gesteld? Zo ja, over hoeveel verbruikers gaat het dan? Als er werkelijk gedupeerden zijn, zal ons provinciebestuur die mensen dan ook helpen en de ombudsman aanspreken of een klachtenbrief maken? Mijn vraag is: in hoeverre heeft de deputatie dit in overweging genomen? Dank u wel.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u wel. Als niemand het woord nog vraagt, luisteren we naar het antwoord van meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, voorzitter. Het probleem dat door het raadslid gesignaleerd wordt, is inderdaad zeer reëel – in Antwerpen dan toch. Electrabel is daar blijkbaar hardleers, want deze energieleverancier heeft dezelfde aanpak bij een vorige groepsaankoop ook al eens toegepast. Toen is er door de provincie Antwerpen opgetreden. De provincie heeft de mensen die in die omstandigheden zich bevonden en dus een dubbele verbrekingsvergoeding door Electrabel kregen aangerekend, geholpen met standaardbrieven die ze konden opsturen om een klacht in te dienen. Ze heeft ook standaardbrieven aangereikt om klachten in te dienen bij de VREG. Verder heeft ze Electrabel zelfs op de vinger getikt, zoals de collega ook zei. Electrabel heeft toen inderdaad een retributie betaald. Nu rekent de energiemaatschappij opnieuw een dubbele verbrekingsvergoeding aan. Ik weet ook niet waarom ze het opnieuw doet, temeer niet omdat ze het blijkbaar in onze provincie niet doet. Naar aanleiding van de vraag van de collega heb ik nog eens contact opgenomen met iChoosr. Dat is de firma die voor ons de volledige afhandeling doet. Daar is tussen augustus 2011 en januari van dit jaar eigenlijk maar één geval bekend waarbij onterecht een dubbele verbrekingsvergoeding werd gevraagd. Na contactname is dat ook rechtgezet. Er zijn nog wel wat meer mensen die een dubbele verbrekingsvergoeding kregen, maar dat komt dan doordat er sprake was van contracten op verschillende data of van verschillende leveranciers. Soms is het opleggen van een dubbele vergoeding wel terecht. Maar in het geval van één leverancier – het is altijd dezelfde leverancier in Antwerpen die het doet – hebben wij maar één voorbeeld ontdekt tussen augustus 2011 en januari 2012. Hier gebeurt het dus niet. In Antwerpen gebeurt het blijkbaar wel. Mocht de problematiek zich hier voordoen zoals in Antwerpen, dan zouden wij natuurlijk op dezelfde manier reageren. We hebben standaardbrieven in ons bezit. De contactpersonen bij de VREG en dergelijke zijn er ook. Mensen die gedupeerd zijn of zich gedupeerd voelen, kunnen dus onmiddellijk met ons contact opnemen en zullen dan op dezelfde manier geholpen worden. Overigens denk ik dat de problematiek haaks staat op het gentlemen agreement dat de leveranciers ooit met elkaar hadden afgesproken. Daar stond in dat ze geen dubbele verbrekingsvergoedingen zouden aanrekenen. Maar een gentlemen agreement is natuurlijk maar zo sterk als dat ge een gentleman zijt. En als ge u daar niet aan houdt, dan houdt ge u daar niet aan. Ik denk wel dat het in de toekomst niet meer zal voorvallen, omdat onlangs nog in de Kamercommissie van het Bedrijfsleven een derden-energiepakket is goedgekeurd, met daarin een aantal energiemaatregelen. Een van die energiemaatregelen gaat onder meer over de invoering van een standaardfactuur voor elektriciteit en gas en over het verbieden van dubbele verbrekingsvergoedingen. Normaal gezien zou dat in de loop van 2012 wet moeten worden. Dan kunnen dergelijke praktijken sowieso niet meer. Maar nogmaals: het gebeurt dus blijkbaar wel in Antwerpen, maar het gebeurt niet in onze provincie.

De heer voorzitter

Mevrouw.

Mevrouw Muyshondt

Ja, eigenlijk is dat dus goed nieuws voor de Oost-Vlamingen. Misschien heeft Electrabel wel een beetje schrik van de Oost-Vlaming. Ik weet het ook niet. Ja, van meneer Hertog in het bijzonder, zo van: oei, oei, het provinciebestuur staat achter de mensen! Nu, ik ben blij dat u het toch ook wilt opvolgen, mocht het hier voorkomen en dat wij dan ook het nodige zullen doen. Dank u wel.

De heer voorzitter

Mevrouw, ik denk dat het een combinatie is: dat men bang is van meneer Hertog en van mevrouw Muyshondt. Men weet dat gij dat volgt!

Voor ik de raad sluit: over een half uur worden wij verwacht in de banketzaal voor de receptie. Dat is om 16.45 uur, niet vroeger. Dus iemand die naar de stad wil gaan, kan nog naar de stad gaan. Iemand die aan de balie iets wenst te drinken, kan dat doen. Maar pas op: we zijn niet alleen als provincieraadsleden. We nodigen ook mensen uit vandaag, die daar wel zullen zijn. Dus alsjeblief: niet de exodus uit Egypte! Ga even buiten desnoods, fumeert, maar kom terug om 16.45 uur. Ik sluit de raad. Tot straks.

EINDE VAN DE ZITTING